

Drita e Kur'anit

Revistë e nxënësve të medresesë së mesme "Alauddin" Prishtinë
Nr 25 Maj 2008

Samir Ahmeti

Bahri Sinica

Shemsi Frahimi

Fadil Hasani

Jusuf Gashi

Syjem Osmanli
Sekretar

Jakup Qunaku
Kujdestar

Naim Tërmetava
Kyetar

Ekrem Sinica
Drejtor
(Kujdestar)

Emin Behrami

Fatmir Shatri

Ymerdin Tirmaku
Muharem Tërmetava

Ilir Rexhepi

Xhevdet Rushovci

Abedin Ibrahim

Arsim Kadriu

Besim Shabani

Enzar Sulejmani

Astrit Nikaj

Fatim Mehmeti

Behxhet Ajvazi

Ahmet Rama
Drejtor i konviktit

Xhavit Qerimi

Rrahim Allu

Xhavit Qerimi

Ahmet Rama
Drejtor i konviktit

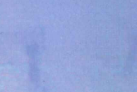
Behxhet Ajvazi

Fatim Mehmeti

Behar Vershevi

Bekim Beka

Agron Thaqi

Afim Ahmeti

Erol Venhari

Fatim Mehmeti

Besim Shabani

Enzar Sulejmani

Astrit Nikaj

Fatim Mehmeti

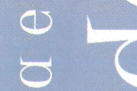
Behxhet Ajvazi

Ahmet Rama
Drejtor i konviktit

Xhavit Qerimi

Rrahim Allu

Xhavit Qerimi

Ahmet Rama
Drejtor i konviktit

Behxhet Ajvazi

Fatim Mehmeti

Behar Vershevi

Bekim Beka

Agron Thaqi

Afim Ahmeti

Erol Venhari

Fatim Mehmeti

Besim Shabani

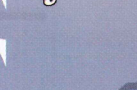
Enzar Sulejmani

Astrit Nikaj

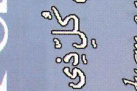
Fatim Mehmeti

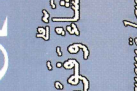
Behxhet Ajvazi

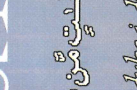
Ahmet Rama
Drejtor i konviktit

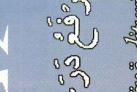
Xhavit Qerimi

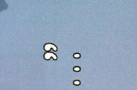
Rrahim Allu

Xhavit Qerimi

Ahmet Rama
Drejtor i konviktit

Behxhet Ajvazi

Fatim Mehmeti

Behar Vershevi

Bekim Beka

Agron Thaqi

Afim Ahmeti

Fatos Xhemalaj

Fikrik Gashi

Fuad Ferati

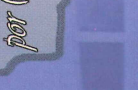
Hasim Berisha

Isa Burjaku

Mensur Luma

Milazim Hurnaj

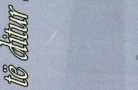
Sadat Haziri

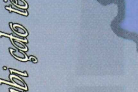
Sead Kelmendi

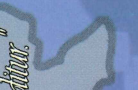
Velton Gashi

Vithdan Ibrahim

Xhavit Maloku

Shkelzen Baku

Sead Balidri

Ismail Shashvari

Fuad Miftari

Fatim Isufi

Faruk Jashari

Ismet Tahiri

Izet Kabashi

Jeton Gorani

Kujtim Jashanica

Maliq Sulejmani

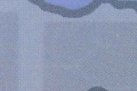
Mensur Luma

Milazim Hurnaj

Sadat Haziri

Sead Kelmendi

Velton Gashi

Vithdan Ibrahim

Xhavit Maloku

Shkelzen Baku

Sead Balidri

Ismail Shashvari

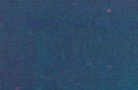
Fuad Miftari

Fatim Isufi

Faruk Jashari

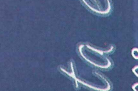
Kastriot Behrami

Kenan Maliku

Kreshnik Jashari

Samir Zullufi

Sead Balidri

Ismail Shashvari

Fuad Miftari

Fatim Isufi

Faruk Jashari

Kastriot Behrami

Medreseja e mesme "ALAUDDIN"

”رَفَعُ دَرَجَتِ مَنْ قَبْلَهُ فَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ”

”Aqë që duan e ngritë lart duke i dhënë dijeni
por (mos harro) qëllimë ka që të dihur mbi qdo të dihur”

Takimi 2018

Generata e XL
2004 -2008

Lamtumirë Medrese

Cdo fillim i ri është një hap më parë, një lindje, një nismë, një vit i ri, i cili zakonisht është edhe një fillim përvoja. Një rrugëtim i cili kërkon mbledhje forcash në mënyrë që tejkalimi i sfidës dhe rrugëtimin të jetë sa më i lehtë dhe i suksesshëm. Një rrugëtim të tillë e morëm të gjithë ne që para katër viteve ia mësymë Medresesë, me të vetmën arsye, paisjen me dituri. Ndër shoqërinë dhe rrethin tonë flitej se "ne jemi bërë hoxhë".

Medreseja në atë kohë për ne ishte disi misterioze, jo e zakonshme, që kishte për detyrë ndërrimin e personalitetit tonë. Në të gjithë moshërriturit mbretëron se në medresistët duhet të jemi të dalluar në veshmbathje, ecje, lojë etj..., (kështu mendojmë ne). Dëshirojnë që të jemi ata që në fakt s'jemi (të rritur). Kontaktimi ynë i parë me nxënësit e Medresesë ne larguam të gjitha paragjykimet dhe e kuptuam se kemi ardhur në mesin e moshatarëve tonë. Dallimi i cili vërehej nga nxënësit e shkollave të tjera, nga medresistët ishte përgatitja që bënin këta të fundit për të falur namazet dhe rregulli shtëpiak që mbretëronte në internatin e kësaj shkolle. Askush nuk na ndaloj të luajmë, të vishemi si ma pëlqente, normalisht duke respektuar rregullin shtëpiak.

Kaluan katër vite si era, të cilat na dukeshin të gjata shumë. Mësuam, fituam edukatë, respekt, dhe formuam personalitetin tonë mbi botëkuptimin real të mbështetur në argument. U neveritëm nga iluzionet e çoroditura të cilat e kishin kapluar rininë bashkëkohore.

Në jetën kolektive në konvikt u lidhëm emocionalisht me njëritjetrit. As vëllau prej nënës e babait nuk më ishte i ndryshëm nga shoku i cili për katër vite më shoqëroi në klasë, në bankë, në dhomë, në restorant e ku tjetër...!

Erdhi koha të i themi njëritjetrit "Lamtumirë(n). Mallëngjim i papërshtatshëm mbretëron atë ditë ndër ne. Packa se të përloitur, mbledhim fuqitë dhe i shtrëngojmë dorën vëllauvëllaut, ndoshta ndonjërit për herë të fundit. Prapëseprapë jemi optimistë për jetën, të jemi shërbyes të shoqërisë njerëzore dhe mirëqenies së atëdheut.

Fizikisht po ndahemi, por shpirtërisht jemi të lidhur gjithmonë. Ngado që jeta të na dërgojë, nuk do ta harrojmë vatrën tonë e cila na bëri këta që jemi, Medresenë me gjithë shërbyesit e saj, të cilët në jetë shfaqen si kandil në errësirën e pafund.

E lusim Allahun xh.sh. që mëshira, rahmeti dhe furnizimi i Tij të jetë mbi të gjithë ata që ishin, janë dhe do të jenë, nën këtë "Vatër diturie".

Përmbajtja

- 4 - Intervistë me drejtorin e shkolles
- 6 - Dita e Shkolles
- 8 - Intervistë me Ismet Azemin
- 9 - Një Historik I shkurtër I medresesë
- 10 - Intervistë me prof. Tefik Gashin
- 11 - Shoqata e shkolles
- 12 - Aktivitetet e shoqatës
- 14 - Vazhdojnë organizimet
- 15 - Rrugëtimi im deri në Medrese
- 17 - Një ditë në Medrese
- 18 - Një model shoqërie për një të ardhme të ndritur
- 19 - Gënjeshtra
- 20 - Fjala e fundit e maturantëve dhe maturanëve
- 22 - Pse nuk më pranohet duaja
- 23 - Në pritje
- 24 - Usame Ibnu Zejdi
- 26 - Lexuesit më të mirë të Kuranit
- 28 - Lamtumirë Halif I Rresulullahut
- 29 - Nëna ime, unë jam bija jote!
- 30 - Lexo dhe gjeje të vërtetën
- 31 - Falja e namazit të sabahut mbron nga smundjet e zemrës
- 32 - Mjalti, shurata më e ëmbël e natyrës
- 33 - Kuriozitete
- 34 - Programi Grua 01

Redaksia

Kryeredaktor: Besnik Jaha

Redaktore përgjegjëse: Teuta Burovci

Antarët: Maliq Sylejmani, Bekim Karaliti, Fatbardha Borovci, Ensar Sylejmani, Kreshnik Jashari, Hana Krasniqi, Dardan Vehapi, Uke Rexhepi, Shpetim Sahiti, Flora Hajdarmataj, Lendita Buzolli, Driton Haziri, Blerta Mehani, Refiqe Ternava, Driton Feta, Burim Krasniqi, Albana Thaci, Brxhet Bajrush, Shpresa Jusufi

Dizajni grafik: Fuad Miftari, Flora Hajdarmataj

Intervistë

me drejtorin e medresesë së mesme "Alauddin"

Profesor Ekrem Simnica

DK: I nderuari drejtor, nëse bënë për fillim të na informoni në pika të shkurtra rreth themelimit dhe funksionimit të Medresesë së mesme "Alauddin" në Prishtinë.

Prof. Ekrem Simnica: Rreth themelimit të Medresesë se mesme "Alauddin" dhe funksionimit të këtij tempulli të ndritshëm, është folur shumë herë, por për hir të insistimit tuaj po cekim një historik të shkurtër të saj. Në shekullin e XVII – XVIII-dhe XIX gati në të gjitha qytet e Kosovës ka pasur medrese, të cilat kanë luajtur një rol të rëndësishëm në arsimimin e këtij populli. Mirëpo, në vitin 1945 u mbyllën me dhunë nga sistemi monist të gjitha medresetë. Por, duke parë rëndësinë dhe rolin e tyre në të kaluarën, përkundër vështirësive që hasi Bashkësia Islame e asaj kohe, arriti që më 1.11. 1951 të hapë Medresenë e ulët në Prishtinë.

Kurse, në shtator të vitit 1962, Medreseja "Alauddin" fiton statutin e shkollës së mesme, dhe vazhdon mësimi me 5 vjet. Mirëpo, më 1983 duke u mbështetur në faktin, se të gjitha shkollat e mesme ishin katër vjeçare, atëherë Kryesia e Bashkësisë Islame vendosi që të bëjë reduktimin e mësimëve në katër vjet.

Gjatë këtyre viteve të veprimtarisë së medresesë deri në vitin 2006/2007 mësimet i

përfunduan dhe diplomuan 2500 nxënës, të aftësuar për shërbime profesionale në Bashkësi Islame.

Medreseja me veprimtarinë saj të suksesshme u bë simbol i rezistencës shqiptare të viteve 1989 – 1999, e cila me aktivitetet e saja në të gjitha format e mundshme ofroi kontribut maksimal për çështjen kombëtare. Veprimtaria e suksesshme e medresesë përgjatë dekadave, mundësoi hapjen e paraleleve në Prizren (1993) dhe Gjilan (1994). Falë suksesit të saj, më 1992 u hap edhe Fakulteti i Studimeve Islame në Prishtinë dhe më 1997 edhe

paralelja e medresesë së vajzave në Prishtinë dhe Prizren.

Medreseja pati meritë të jashtëzakonshme në përgatitjen e kuadrit në Kosovë, Maqedoni, Sanxhak, Mal të zi dhe në Shqipëri – pas proceseve demokratike.

DK: Mbështetur në suksesin e medresesë përgjatë dekadave, vazhdimisht po rritet numri i konkurruesve për t'u regjistruar në të, përkundër këtij suksesi kohën e fundit pati disa sulme gazetareske kundër saj. Si e komentoni ju këtë?

Prof. Ekrem Simnica: Interesimi i konkurruesve për t'u regjistruar në medrese nuk ka munguar asnjëherë, varësisht prej periudhave kohore, e as në vitet e fundit nuk mungoi, përkundrazi, ndoshta interesimi është rritur.

Sa i përket shkrimeve në gazetën "Express" nuk i kemi kushtuar vëmendje aspak, për shkak se ato janë të trilluara, të pavërteta dhe shpifje ndaj medresesë. Shpifjet janë bërë për shkak të një profesori anonim dhe të një nxënësi gjysmë të dështuar dhe nuk na përket neve të publikojmë moralin dhe gjendjen e tij psikike. Për më tepër ju mbetet juve nxënës të nderuar të vlerësoni ato trillime, të shkruara në gazetën në fjalë, dhe ta jepni fjalën tuaj në bazë të kushteve tuaja reale që i gëzoni në medrese për çdo ditë, dhe që jeni dëshmitarë të tyre.

DK: Çka ofron medreseja ne krahasim me shkollat tjera?

Prof. Ekrem Simnica: Medreseja i përket rangut të shkollës së mesme – nivelit të lartë, me drejtim të përgjithshëm, si dhe me specifika të veçanta, të pranuar dhe

kodifikuara nga organet kompetente të Republikës së Kosovës.

Çdo medresant i diplomuar ka të drejtë dhe mundësi regjistrimi në të gjitha fakultetet në Republikën e Kosovës dhe jashtë saj.

Medreseja punon në bazë të Ligjit të Ministrisë së Arsimit të Republikës së Kosovës, me rregulloren e drejtorisë së arsimit në nivel komunal të Prishtinës, si dhe në bazë të statutit të medresesë të miratuar nga Pleqësia e Shkollës dhe Kryesisë së Bashkësisë Islame.

Themeluesi i medresesë, Bashkësia Islame e Kosovës, Ministria e Arsimit dhe Drejtoria e medresesë, mendojnë, se medreseja i plotëson të gjitha kushtet më moderne, të cilësisë së një shkolle të mesme. Medreseja ka edhe konviktin me kushte shumë të mira, gjë që e specifikon edhe më shumë dhe e rrit vlerën e saj.

Ankesat, apo kërkesat e arsyeshme, që paraqiten nga nxënësit, shqyrtohen dhe plotësohen. Mirëpo, nëse ato janë në kundërshtim me statutin e saj, apo të ministrisë së arsimit nuk merren parasysh fare.

Urime të gjithëve Pavarësia e Republikës së Kosovës, duke kërkuar nga ju, që atë ta zbukuroni me dituri, punë, moral, sjellje dhe dinjitet të një nxënësi, i cili nesër do të ketë përgjegjësi të madhe në ngritjen dhe edukimin shpirtërorë të këtij populli.

DK: Ju faleminderit që e ndatë kohën me ne.

Prof. Ekrem Simnica: kënaqësia ishte edhe imja.

57 vjet MEDRESE

Më 01.11.2007 në amfiteatrin e Medresesë së Mesme Alaudi-din, u shënua 57 vjetori i kësaj shkolle ku përveç nxënësve dhe personelit arsimor të medresesë morën pjesë edhe Myftiu i Kosovës Mr.Naim ef. Tërnavë me bashkëpunëtor si dhe nga fakulteti i Studimeve Islame në Prishtinë.Gjithashtu, të pranishëm ishin edhe përfaqësues të Drejtoratit të Arsimit në Prishtinë si dhe përfaqësues nga zyra Amerikane dhe Unioni i studentëve të Prishtinës, Paqa Studentore.Fillimisht në skenë, për ta hap programin, u paraqit Kastriot Behrami me ajete nga Kurani famëlart, ku na i ngjalli emocionet tona dhe na përkujtoi edhe njëherë se fjala e All-llahut është më e larta dhe më e bukura. Ajetet të cilat i këndoi na e përkujtuan urdhrin e All-llahut, i cili në Kuranin e Tij famëlartë ka thënë " Lexo, mëso studio me emrin e krijuesit tënd ". Në vazhdim të këtij programi u paraqit kori i djemve me Himnin e Flamurit, ku ishin tejet të mrekullueshëm. Moderatore e këtij programi ishte Fitore Imeri, ku fillimisht falënderoi All-llahun dhe përshëndeti me Selam. Më pastaj përshëndeti të pranishmit në emër të

medresesë me paralelet e saja në Prizren dhe në Gjilan si dhe në emër të drejtorisë. Për të vazhduar me rrëfimin e historikut të medresesë, dhe pa e zgjatur shumë, fjalën ja dha siq u shpreh edhe moderatorja "zotit të shtëpisë" drejtorit prof Ekrem ef Simnicës. Ky fillimisht i përshëndeti mysafirët, duke ju dëshiruar mirëseardhje në 57 vjetorin e hapjes së medresesë e më pas foli rreth historikut të saj. Pas fjalimit të tij drejtori ftoi në skenë profesorin e nderuar Tefik ef Gashin që të na i jep disa evokime nga medreseja e atëhershme dhe duhet cekur se profesori i nderuar në skenë doli i përcjellur me duar trokitje të mëdha. Profesori së pari e falënderoi All-llahun e më pastaj përshëndeti të gjithë të pranishmit dhe shtoi:" Po më ktheni në atë kohë kur unë isha i vogël 11 vjeç dhe All-llahu e pastë mëshiruar profesorin tashmë të ndjerë hafiz Bajram Agani, i cili më përqafoi duke e treguar ngrohtësinë e një profesori, ngrohtësinë e një hoxhe si dhe ngrohtësinë e një myslimani të mirë. Medresenë atëherë ishte e ulët, pesë vjeçare. Kjo medrese ishte e popullit, i shërbej popullit dhe do të jetë e popullit. Unë shpirtin e kam dhe do ta kem

me medrese, gjithnjë duke e lut All-llahun xh.sh që profesorët tanë, që na kanë sjellur gjer këtu, ti shpërblej me xhennnet dhe e lus Atë që kjo medrese të qëndroi ashtu siç duhet dhe nxënësit e kësaj medreseje ta kuptojnë misionin e tyre". Të drejtosh një vatër arsimore është sfidë, ndërsa ta udhëheqësh një shkollë siç është medreseja është një sfidë edhe më e madhe, theksoi moderatorja.

Në vazhdim fjalën e mori myftiu i Kosovës prof. Mr Naim ef. Tërnavë, ku myftiu i nderuar ndër të tjera tha:

"Më lejoni që në emër të Kryesisë së Bashkësisë Islame të Kosovës t'ju përshëndesim me Selamu alejkum. Nxënës të dashur më të vërtet është një nder dhe një privilegj i madh për mua, që Zoti ma bëri të mundur që sot të jem këtu me ju. Të flasim për medresenë gjithë herë kemi disa ndjenja të veçanta, të cilat rezultojnë si një angazhim i vazhdueshëm i të parëve tanë, ku edhe në këtë hapësirë, që i madhi Zot na ka krijuar të kemi një medrese, një shkollë krahas shkollave të tjera. E lusim All-llahun që ti shpërblej në këtë botë dhe në botën tjetër me të mirat e Tij të gjithë ata që dhanë kontributin e tyre në ngritjen e kësaj vatre arsimore. Sigurisht do të ishim jo të drejt nëse nuk falënderojmë personelin si dhe Ministrin e Arsimit, e cila tashmë pas luftës ka një përkujdesje më të mirë, Drejtoriatin Komunal, i cili gjithmonë ka gjetur një mirëkuptim me drejtorët e medresesë. Në veçanti sot këtu më erdhi mirë që erdhi

zonja që unë pak muaj më parë e kam takuar në Washington, andaj kemi një nder të veçantë që sot e kemi këtu". Duke e përfunduar fjalim e tij Myftiu Tërnavë premtoi se Bashkësia Islame e Kosovës gjithnjë do të jetë në përkrahje të medresesë. Në fund të fjalimit të tij zotëriu Tërnavë na uroj ditën e shkollës sonë duke i dëshiruar edhe shumë përvjetorë.

Me një fjalë rasti u paraqitë përfaqësuesi i Drejtoratit të Arsimit, ku uroj dhe përshëndeti në emër të zotëri Buzhalës dhe uroj punë të më tutjeshme dhe suksese edhe më të mëdha. Gjithashtu urimet për ditën e shkollës nuk munguan as nga ish nxënësit e medresesë, ku dërguan edhe një telegram

për të na uruar këtë ditë shkolle dhe shprehen keqardhje për mos prezantimin e tyre në këtë program. Më pastaj programi vazhdoi me dy ilahi të interpretuar nga kori i vajzave, ku më pas me ajete Kuranore dhe porosi profetike në skenë dolën grupi i recitueseve nga paralelja e vajzave, ku përkujtuan porosit e All-llahut xh.sh dhe të Muhamedit a.s. Ishte një paraqitje profesionale e tyre. Pastaj për të vazhduar me rrjedhën e këtij programi në skenë u paraqitën kori i djemve me dy ilaci, të cilët mahnitën me përgatitjen e tyre. Në skenë u paraqit, i ftuari special, artisti Ismet Azemi, i cili këndoi këngën për medresenë "Dritë e Mendjes Fjalë e Burrit". Gjithashtu, interpretoi edhe një monolog. Për fund të këtij programi dhe për nder të përvjetorit së shkollës, drejtorja e medresesë shtori një drekë.

Reportazh-Flora Hajdarmataj Kl:Iliv

Intervistë

Me rastin e Ditës së Shkollës, dhe programin që paraqitem për nder të kësaj dite, patëm nderin dhe kënaqësinë të takojmë artistin e popullit, Ismet Azemin, me të cilin shfrytëzuam rastin të bëjmë një intervistë të shkurtër. Në fillim dëshiroj që të njihemi me aktorin tonë të nderuar.

Ju keni qenë të ftuar edhe më parë në shkollën tonë, ardhja juaj për nxënësit ishte një surprizë dhe na nderoi. Kjo ishte edhe arsyeja pse ne vendosëm të bëjmë këtë intervistë me ju.

✍ Drita e Kur'anit: :Z. Ismet Azemi, a mund të na thoni ca fjalë për programin e zhvilluar në medrese?

✍ Ismet Azemi: Si fillim, ju uroj 56 vjetorin e kësaj shkolle dhe përgëzoj të gjithë punëtorët e "Shtëpisë së madhe", të cilët e mbajtën këtë shkollë diturie gjatë historisë.

✍ Drita e Kur'anit: Cili është mendimi dhe urimi juaj për nxënësit dhe mësimeve?

Ismet Azemi: Unë nuk jam mysafir këtu, kam pasur bashkëpunim edhe në të kaluarën dhe shpresoj se kështu do të vazhdoj. Uroj që në bazë të mësimeve nga Kurani, të jeni ata nxënës me dituri të marrë nga libri i All-llahut. Uroj që të gjithë të keni shëndet të mirë, të ndjeni kënaqësi të mira të kësaj bote, dhe të fitoni shpërblimin e tyre në Ahiret.

✍ Drita e Kur'anit: Pamë që në këtë program ju kishit thurur disa vargje kushtuar medresesë, çfarë ju shtyri ti këndonit vargje të tilla medresesë?

Ismet Azemi: Ky tekst është marrë nga albumi im "Zgjohu", ku kam pasur mbështetje nga Bashkësia Islame e Kosovës. Ky album përbëhet prej dhjetë teksteve të përzgjedhura. Titulli i këtij albumi është vendosur nga ana e Kemal Efendi Aruçit nga Vropçishta e Tetovës, i cili e ka shkruar në vitin 1936. Teksti që iu ka kushtuar medresesë, është një "Zhanër shpirtëror artistik" u shpreh artisti i nderuar. Jam përpjekur që tekstin "Dritë e mendjes, fjalë e burrit", i cili është kompozim i imi, ta bëj një album. Jam shqiptar, në fenë Islame, por në kulturën time. Nuk jam arab, por shqiptar mysliman. Këto vargje kushtuar medresesë janë fjalë me ngjyrë shpirtërore-artistike, që kanë për synim thirrjen në Islam.

✍ Drita e Kur'anit: Cila është porositja juaj për ne?

✍ Ismet Azemi: Në kuadër të 56 vjetorit, sugjeroj që ky institucion të thërret profesionistët për të krijuar shoqëri artistike, sepse ata posedojnë kulturë artistike. Uroj që të na jepet mundësia që të gjitha përvjetorët t'i presim së bashku.

✍ Drita e Kur'anit: Ju falënderojmë që ishit të pranishëm në këtë ditë të rëndësishme për ne, dhe na mundësuar të bisedojmë me ju. Ishte kënaqësi dhe nder i yni që ju patëm mysafir. Ju urojmë sukses në punën si artist dhe në karrierën tuaj.

✍ Ismet Azemi: Kënaqësia ishte imja.

✍ Drita e Kur'anit: Ju faleminderit.

një historik i shkurtër i medresesë

Alauddin

Më 01.11.1951 filloi punën Medreseja e ulët në Prishtinë. Në vitin e parë shkollor 1951/1952. U regjistruan gjithsej 47 nxënës. Në këtë medrese, mësimet i kanë ndjekur pesë gjenerata, kështu që në tërësi, gjatë shkollimit në medresenë e ulët, u regjistruan 160 nxënës, prej tyre 115 arritën në klasën e katërt. Pas kryerjes së kësaj medreseje nxënësit vazhdonin shkollën e mesme. Në shtator të vitit 1962, Medreseja "Alauddin" nisë punën e saj, por tani si shkollë e mesme pesë vjeçare. Rregullorja. Në atë kohë medreseja ishte e vetmja që mësimet i zhvilloheshin në gjuhën shqipe. Në plan-programin e medresesë u bënë disa ndryshime në mënyrë që krahas rritjes së medresesë, të bëheshin reduktimet e mësimëve në katër vjet, kështu që më 28.04.1983, Kryesia e Bashkësisë Islame e Kosovës mori vendim, që krahas shkollave tjera të mesme, edhe medreseja të jetë katër vjeçare. Në vitin 1993, duke e par nevojën e madhe, u hap edhe paralelja e Medresesë në Prizren, ndërsa në vitin 1994 hapet edhe paralelja në Gjilan. Në vitin 1997 Kryesia e Bashkësisë Islame e Kosovës merë një vendim mjaft të guximshëm dhe të madh, dhe e hap paralelen e vajzave në Prishtinë dhe në Prizren.

Deri në vitin 2001 / 2002 mësimet i përfunduan dhe diplomuan 1800 nxënës të aftësuar për shërbime profesionale në BI. Nga numri i përgjithshëm i të diplomuarve shumica prej tyre vazhduan studimet në shkencat të ndryshme, në qendra universitare si në Prishtinë, Sarajevë, Beograd, Riad, Tunis, Nju Jork, Paris, Uashington, Brunei etj, ku treguan suksese të lakmueshme.

Gjatë periudhës 50 vjeçare, kolektivi punues i medresesë, u ballafaqua edhe me vështirësi të konsiderueshme, ngase veprimtarin e vet e zhvillonte në kushte mjaft të vështira. Mirëpo, pas një angazhimi permanent të Bashkësisë Islame të Kosovës dhe pas një pune intensive afro gjashtëvjeçare u ndërtua objekti i ri i medresesë.

Pëfurimi solemnë i së cilës u bë më 14.09.1985. Duhet ta theksojmë, se fati i Medresesë "Alauddin" ishte i lidhur ngushtë me fatin e Kosovës. Ajo gjithmonë frymoi me popullin. Kjo mori vlerën sidomos në periudhën 1989-1999 kur Kosova përjetoi qaste më të vështira dhe vendimtare. Me veprimtarin e saj të suksesshme, Medreseja "Alauddin" u bë simbol i rezistencës shqiptare. Me aktivitetet e saj të gjithmbarshme, e në të gjitha format e mundshme, ofroi kontribut të madh në çdo aspekt.

Me fillimin e agresionit serbë dhe pëlcitjes së luftës në mars 1998, qershor 1999, në Kosovë kundër pushtuesit serbë, 87 nxënës të medresesë "Alauddin" u radhitën në radhët e UQK-së, ku 14 prej tyre ranë Shehid-dëshmor.

Veprimtaria e deritashme e medresesë, mundësoi hapjen e paraleleve të saja në Prizren më 1993, dhe në Gjilan më 1994, dhe më 1997 hapet edhe paralelja e vajzave në Prishtinë dhe Prizren.

Medreseja është shkollë e mesme fetare islame dhe diplomat e saj janë ekuivalente me diplomat e shkollave të tjera të mesme të Kosovës dhe jashtë saj. Kjo diplomë, gjithashtu është e pranuar si diplomë e shkollës së mesme edhe në botën e jashtme. Si medrese, që një kohë të gjatë ishte e vetmja në botë ku mësohet feja islame në gjuhën shqipe. Pati meritë të jashtëzakonshme në përgatitjen e kuadrit për Kosovë, Maqedoni, Sanxhak, Mal të Zi si dhe në Shqipëri-pas proceseve demokratike.

Tani në Medrese kemi gjeneratën e dyzetënjëtë. dhe gjer më tani, në medrese arritën që të diplomojnë 2350 nxënës. medreseja me të vërtet ishte dhe do të jetë një simbol i bashkimit dhe i solidaritetit.

Materiali për historikun e medresesë u sigurua nga Drejtori i Medresesë "Alauddin" Ekrem ef Simnica

Eroll Venhari Kl:IVa

Intervistë me Profesor **Tefik Gashi**

Tefik Gashi lindi më 15.02.1943 në fshatin Majac komuna e Besianës ish Podujevës. Shkollën fillore e kreu në vendlindje më 1951-1954, pastaj medresenë e ulët e kreu më 1954-1966 në Prishtinë, ndërsa të mesmen më 1961-1965 në Sarajevë. Në vitin 1965-1966 filloi studimet në Beograd në Fakultetin Filologjik. Studimet i ndërpreu në vitin 1966 dhe u regjistrua në universitetin e Bagdadit.

Diplomoi më 1971-1972 dhe dy vite më vonë filloi punën si edukator e më vonë profesor në medresenë e mesme në Prishtinë.

" Më 1974 fillova punën time si edukator në Medresenë e mesme Alauddin, ku më vonë kalova në procesin mësimor, ku edhe me emrin e Zotit dëshiroj që të vdes në të. Kanë kaluar shumë gjenerata nëpër duart e mia dhe për këtë gjë kam ndier kënaqësi shpirtërore." U shpreh profesori I nderuar

DK: Si ishte medreseja në atë kohë, kur ju filluat të punoni si mësimdhënës ?

Tefik ef Gashi: Medreseja në atë kohë ishte në një gjendje të mjerueshme në çdo aspekt, përveç anës shpirtërore , ku nuk kursyem asgjë, as udhëheqësit e as mësimdhënësit. Kemi kor suksese të lakmueshme me angazhimin e profesorëve dhe nxënësve ku edukimi dhe arsimimi ishte në nivel.

DK: A mundë të na i përshkruani ditët e para në medrese si mësimdhënës ?

Tefik ef Gashi: E kam pritur me padurim zhvillimin e një jete, të cilën e kam dashur me kohë , për ta kryer një obligim islamo-moral, ndaj nxënësve dhe shoqërisë sonë. Nuk ishte e lehtë, por dëshira e flakët më bëri që më ndihmën e Zotit ta gjejë vetën në një gjendje të lakmueshme dhe dita e ditës arrita të kem sukses.

DK: Na përshkruani sfidat dhe dekadat që ka kaluar medreseja në atë kohë.

Tefik ef Gashi: Medreseja në atë kohë përjetoj gjëra mjaft të vështira , ku ishim të vëzhguar nga regjimi komunist, ku u

munduan të na shuajnë këtë dritë islame në shumë mënyra siç ishin burgosja e nxënësve të mirë , marrja në pyetje e profesorëve të shquar etj. Por vendosmëria e ne të gjithëve dhe mbështetja tek All-llahu xh.sh, ndihmoi dhe ne arritëm suksese të mrekullueshme, ku medreseja u rrit dhe arriti të bëhet shkollë e mesme. Fal kësaj në medrese u regjistruan një numër i konsiderueshëm i nxënësve dhe e përfunduan këtë shkollë. Pas përfundimit të kësaj shkolle shërbyen në shumë vende, në Kosovë, Maqedoni , Mal të Zi , Sanxhak dhe

Presheve.

DK: Mësimi i shkronjave Kur'anore dhe leximi i Tij, kanë një vlerë të veçantë në islam. Kjo ishte një shkas dhe një stimulim për ju që ta vazhdoni punën tuaj në medrese ?

Tefik ef Gashi: Që në fillim kur jam përcaktuar për Kur'ani kerimin, kam jetuar me të dhe kam ndier kënaqësi kur kam zhvilluar shkronjat e Kur'anit , leximin e Tij dhe rregullat e texhvidit me të gjitha gjeneratat.

DK: Ndonjë kujtim mbresëlënës gjatë punës suaj si mësimdhënës ?

Tefik ef Gashi: Kujtim të vakantë më ka mbetur dhe do ta kem deri në vdekje, hapjen e paraleles së femrave. Isha i caktuar si kujdestar i klasës ku nuk kishim kushte të mjaftueshme. Por , me angazhimin e tepërt të vajzave , dhe sjelljen e tyre të lartë islame, kemi arritur suksese edhe në Universitetet e Jordanit ku na u kthyen me diploma të suksesshme.

DK: Gjeneratat që ju u keni dhënë mësim me ëndje e përmendin emrin tuaj , si e ndjeni

veten për këtë?

Tefik ef Gashi: Gjeneratat janë të shumta. Kënaqësi të veçantë, ndjejë kur shumë herë gjatë vizitave nëpër teren, si në Kosovë, po ashtu edhe jashtë saj, takojmë nxënës të gjeneratave të ndryshme, ku mi përkujtojnë disa raste, që unë ndonjëherë, për tallje i kam goditur me ndonjë shuplakë (qeshet profesori), por ata janë shumë mirënjohës për këtë.

DK: Mesazhi juaj për nxënësit e medresesë ?

Tefik ef Gashi: Medreseja është e pazëvendësueshme, kështu që, çdo nxënës të angazhohet, ta vlerësoj medresenë, nëse dëshirojnë të kenë jetë të lumtur gjatë jetës në këtë botë dhe ti shpërblej All-llahu xh.sh në Ahiret.

Në fund e lus Zotin që të na ruaj nga çdo e keqe dhe të na shpërblej me Xhennet.

Intervistoi:

Hana Krasniqi dhe Refiqe Tërnav

Shoqata e nxënësve të Medresesë

Shoqata e nxënësve, është shoqatë shkollore e të gjithë nxënësve të shkollës sonë.

Shoqata e nxënësve përfaqëson nxënësit dhe interesat e tyre në nivele më të larta. Udhëheqësit e saj janë gjithashtu anëtarë aktiv në KNP(Këshilli e Nxënësve të Prishtinës) si dhe në KNK (Këshilli i Nxënësve të Kosovës). Ajo udhëhiqet nga kryesia e saj që përbëhet nga kryetari, nënkryetari, sekretari dhe arkëtari dhe është nën mbikëqyrje të drejtorit.

Shoqata kryen punën e saj nëpërmes grupit

punues dhe seksioneve të saj, të cilat janë:

Seksioni letrarë i cili merret me aktivitete kulturore dhe nxjerr revistën e Shoqatës "Drita e Kur'anit".

Seksioni i korit i cili merret me këndimin e ilahive dhe kasideve në shkollë dhe jashtë saj.

Seksioni i sportit i cili merret me organizimin e aktiviteteve sportive.

Seksionet e Shoqatës udhëhiqen nga kryetarët përkatës.

Samir Zullufi, Kryetar i shoqatës, KL: IV b

Aktivitete

Tribuna të organizuara nga Shoqata e Nxënësve të Medresesë

Me rastin e ardhjes së muajit të shenjtë të Ramazanit, si çdo kund ashtu edhe në medrese filloi një gjallëri. Përveq aktiviteteve mësimore pati edhe aktivitete të lira, ku njëkohësisht u organizun katër tribuna. Tri nga paralelja e djemëve ndërsa një nga paralelja e vajzave. Ligjërata e parë u mbajt në fillim të muajit të shenjtë të ramazanit ku ligjëroi prof. Mustaf ef. Havolli. Ai foli për rëndësinë e agjëritit të këtij muaji dhe dobisë që na i sjell ky muaj. Kjo ligjiratë vazhdoi edhe në javën e dytë të muajit të shenjtë të ramazanit, saktësisht më datën 20.09.2007. Programit e udhëhoqi nxënësi i klasës së IVa Hasim Berisha. Në emër të nxënësve të pranishmit i përshëndeti kryetrai i shoqatës së nxënësve të Medresesë së Mesme Alaud-din Samir Zullufi ku ky njëherit ishte edhe moderator i programit.

Fjalën e rastit e mori drejtoi i shkollës pof Ekrem ef. Simnica ku ndër të tjera tha : **" Me këto aktivitete të cilat keni filluar është një hap shumë i mirë duke mbetur me shpresë se do të vazhdoni kështu gjerë në fund".**

Më pastaj fjalën e mori ligjëruesi prof Mustaf ef. Havolli. Ai fillimisht foli për Namazin, zekatin, zilinë dhe reziqet prej saj duke vazhduar me ajetin Kuranor, i cili na e obligon agjërimin dhe më pastaj vazhdoi me

lidhmërinë në mes Kuranit dhe agjëritit. Ai u përqëndrua në këto pika :

- 1 Rikujtimi, takimin me All-llahun xh.sh, duke u bazuar në hadithin ku i dërguari ynë Muhamedi a.s. thotë : " Myslimani ka dy gëzime, kur bën iftar dhe kur takon All-llahun,
- 2 T'i ndihmojmë njëri-tjetrit,
- 3 Të jemi të sincert ndaj njëri-tjetrit,
- 4 Të kemi sabër gjithnjë,
- 5 Ta lëm pasimin e epsheve,
- 6 Ta futim nefsin nën kontroll,
- 7 Të kemi lidhje edhe më të forta me Kuranin, se sa muajve tjerë dhe së paku gjatë këtij muaji, ta bëjmë nga një hatme secili prej nesh duke u bazuar në thënjën e imam Gazaliut ku thotë " Lexo Kuranin dhe përjetoje ashtu sikur të shpallet ty ",
- 8 Ti'a dim hallin të varfërve (Të bëhemi dorëlibër dhe zemërbutë)
- 9 Dhe krejt në fund e luti All-llahun që të na i pranojë ibadetet tona dhe agjërimin tonë duke e lutur Atë që të na bashkojë të gjithve dhe të na merrë nën hijen e Tij në Ditën e Gjykimit, ku nuk do të ketë hije tjetër përveq hijes së Tijë.

Dhe në fund u paraqit kori i djemëve me një ilahi.

Gjithashtu u mbajt edhe një tribunë me rastin

e Natës së Lejletul Kadrit, ku ligjërues ishte prof Bahri ef. Simnica.

Duke shpresuar se këto ligjërata kanë ndikuar thellë në zemrat tona dhe se këto ligjërata do të na shërbejnë në jetën tonë. Lusim All-llahun që të gjithëve të na shpërblej me Xhennetin firdevs dhe e lusim All-llahun t'i shpërblejë të gjithë ata që nuk kanë hezituat të na ndihmojnë në organizimin e këtyre aktiviteteve, e sidomois një falëndërim i veçantë i takon Profesorëve dhe drejtorit të shkollës sonë Ekrem ef. Simnicën, i cili nuk kurseu asgjë për të na ndihmuar që këto tribuna të dalin sa më profesionale.

Turniri në futboll të vogël

Më 16.10.2007 filloi turniri në futbollin e vogël i organizuar nga Shoqata e Nxënësve të Medreses Alaud-din ku u paraqitën 12 ekipe dhe u zhvilluan 3 gjiro ku gjiroja e parë u zhvillua më 16.10.2007 ne te cilen morën pjesë të gjitha ekipet, ku fitues dolën: 1. IV/a - ekipi i dytë;

2. III/b - ekipi i parë
3. III/b - ekipi i dytë
4. II/a - ekipi i parë

Ndërsa gjiroja e dytë u zhvillua më 22.10.2007 ku u takuan

1. IV/a - ekipi i dytë
2. III/b - ekipi i parë
3. III/b - ekipi i dytë
4. II/a - ekipi i parë

Ndërsa fitues prej kësaj gjiroje dolën IV/a ekipi

i dytë III/b ekipi i parë dhe i dytë

Kurse finalja u zhvillua më 23.10.2007 ku u takuan IV/a ekipi i dytë si dhe e III/b ekipa e parë ku në minutën e 7 Arton Dervishi i III/b e mposhti portjerin e IV/a Sadat Hazirin edhe në pjesën e dytë nuk patëm diqka të veçantë kështu që ndeshja përfundoi:

III/b - IV/a 1-0

Tabela e Fituesve

Vendi i I - 3/b ekipi i parë

Vendi i II - 4/a ekipi i dytë

Vendi i III - 3/b ekipi i dytë

Turniri në basket

Shoqata e nxënësve të Medresesë si gjithnjë me organizimet e tyre edhe kësaj radhe organizuan një turnir në basketboll ku morën pjesë të gjitha klasat e shkollës tonë ku morën pjesë 6 ekipe dhe në finale shkuan vetëm 2 nga ta finalistët të këtij sporti ishin IV/a si dhe IV/b ku u luajtën ty qereke me nga 12 minuta ku fitues dolën e IV/b me rezultat 14 : 12 shpresoi se herave tjera do të kemi kështu lloj organizimesh Duhet cekur se refer I ndehjes ishte Profesor Shemsi ef Rrahimi.

Klasa e IV/b është klasa e cila deri në këtë vit e mbante nxënësin më të mirin të shkollës ndërsa në këtë vit nxënësi më i mirë u zgjodh nga klasa e IV/a Sead Kelmendi

Eroll Venhari Kl:IVa

Vazhdojnë organizimet

Me rastin e ardhjes së Muajit të shenjtë të Ramazani sherifit, medreseja e Mesme Alaud-din në Prishtinë organizoi një iftar solemn me studentët e Prishtinës. Në këtë iftar morën pjesë 700 student. Përveç studentëve, të pranishëm ishin edhe këshilli edukativo arsimor i medresesë së bashku me nxënësit e medresesë si dhe përfaqësuesit e Bashkësisë Islame të Kosovës në krye me Myftiun Naim ef Tërnavë, dhe mysafir nga Fakulteti i Studimeve Islame të Prishtinës. Të pranishmëve iu drejtua me një fjalë rasti Myftiu i Kosovës, Naim ef Tërnavë dhe ju dëshiroi mirëseardhje duke theksuar se tubime të këtilla si ky do të ketë përherë. Gjithashtu, vlen të theksohet se ky nuk ka qenë organizimi i parë me student në Medrese, por tubime të këtilla janë organizuar edhe më parë. Duhet theksuar se në medrese u shtrua edhe një iftar me femra, ku të pranishmet pasi iftarit patën rastin ta ndiqnin një program të pasur fetar, të cilën e organizuan paralelja e vajzave. Përveç këtij iftari ka pas edhe organizime tjera, si me imamët e Prishtinës, ashtu edhe me imamët e tërë Kosovës.

Dhe mbesim me shpresë se organizimet e këtilla nuk do të ndalen.

M
E
D
R
E
S
E

Udhëtimi im

deri
në

E ulur para kompjuterit, e zhytur në mendime përpiqem të rikujtoj rrugën e gjatë që kam bërë për të ardhur deri këtu. Një ndjenjë e uezantë ka kapluar tërë genien time.

Vitet e fëmijërisë janë të bukura dhe plot ëndërra që sa më shumë rritem dhe ato rriten me mua. Omani në zemrën time ishte ai që rritej çdo ditë e më shumë, derisa për dije dhe përparim ishte synimi im i parë. Ishte nëna ime ajo që më hapi dyert e para, ajo që më tha përparo bija ime se dija të forcon zemrën me iman, ishte ajo që me duat e saj dhe sot me përcjellë. Ishte singëriteti i saj që i dha forca të tjerëve të më drejtojnë drejt një rruge islame, rrugë që më drejtojnë në medrese, rrugë që më shtyu të njoh më shumë Krijuesin tim. Ai që na dhuroi mirësinë më të madhe mendjen atë që përmes saj arrijmë ta njohim dhe ta falenderojmë për mirësitë.

Ecen koha dhe unë rritem, erdhi koha e zgjedhjes, ishte kohë që duhej të zgjidhja udhëtimin tim.

Pranëvë, dite e bukur me diell dhe getesi. Zogjtë kishin filluar këngën e tyre e sikur më përgëzonin për një rrugëtim të bukur, sikur më thonin: "Ja dhe ëndërrat e tua po marrin jetë". Tani rruga për tek Allahu do të lehtësohet, rruga për dije do të jetë e hapur, rruga për mirësi vetëm sa zgjerohet, rruga drejt Xhenetit është e lirë për çdo kënd që e dëshiron dhe praktikon urdhëresat e Allahut.

Brenga që me ziente në zemër nuk ishte e paktë.

Largimi nga familja ime e dashur nuk ishte i lehtë, ende në fytyrën time janë lotët dhe fjalet e nënës time e cila shfrytëzonte çdo moment të më thoshte dicka.

Udhëtimi tani kishte filluar dhe unë e shoqëruar me dajën tim i cili gjatë gjithë rrugës më përkujtonte se ku po shkoj dhe se si duhet të jem. Ishte udhëtimi më i gjatë i jetës sime. Si do të shkonte udhëtimi prej shtatë orësh me autobus në një rrugë që nuk e kisha bërë kurrë dhe aq më pak jashtë vendit.

Po pranimi në Medrese? Po jeta atje si dote jetë, si do të jetë Prishtina, njerëzit, medresistet, praktikimi i islamit, profesorët e mi. Të gjitha këto më sillleshin nëpër kokë, ndërsa ditët në vijim do të ishin ato që do të më jepnin përgjigje. Falë Allahut të Madhëruar i cili më dha rreth meje njerëz që më siguruan jetën, më ofruan respektin dhe dashurinë e tyre, kështu që përkushtimi im i vetëm tani ishte sfida në medrese. Sfide që duhej patejtër të 'e kaloja me sukses.

Dita e shumëpritur e pranimi në medrese kishte ardhur dhe më në fund ndodhesha në Prishtinë, para dyerve të shkollës. Provimi pranues ishte ai që më jepte rast për një rifillim të plotë islam. Tani nuk duhet ta zhgënjeja veten dhe familjen time që më kishte ndihmuar aq shumë dhe kishte shpenzuar për mua përtej mundësive.

Falë Allahut të Lartësuar, unë u pranova në medrese. Tani rifilloj jeta e plotë islame. Ishte sfida me veshjen e cila dotë ishte zgjedhja ime shpëtimore.

Ishte hixhabi ai që zgjodha me dëshirë. Ishte shamija e bukur që më ledhatonte faqet sa herë që e vija dhe më dukej vetja tamam si një mbretereshe e vogël e cila rrezatonte rrugës.

Ishte namazi im, i cili filloi me rregull, ai

që më jepte qetësi, ishte agjërimi i Ramazanit ai që më sillte knaqësi në gjithëqenien time.

Ishte thirrja e Allahut: "Lexo me emrin e Zotit tënd i Cili të krijoi" ajo që më thërriste natën dhe ditën të ngrehështa të të merrja librat në dorë. Jeta është mbushur plot prova, porse ja që pas vështirësisë ujen lehtësimi. Kështu ka premtuar Allahu për besimtarët dhe ja që përkujtimi i Allahut është ai që t'bënditët e bukurat që jetojmë dhe çdo ditë që kalon lusim Allahun të jetë më e mirë dhe më e dashur tek ne. Momentet e mia të jenë ato që janë gjithmonë në përkujtim të Lartmadhëruarit, mësimi im dhe përkushtimi im të jetë vetëm për Allahun, për atë që na dha shpirtin dhe tek Ai do ta dorëzojmë.

Kur hedh shikimin pas, shoh se paskam bërë një rrugë të gjatë për të ardhur deri këtu. Tani kuptoj se ardhja në Medrese paska qenë vetëm njëra nga stacionet e shumta të jetës dhe një përpyetje më shumë në kërkim të dijes.

Ndihem e gëzuar që ky shkrim më dha edhe një herë mundësinë të përkujtoj sërish ato ngjarje dhe ta ndajë me të tjerët knaqësinë. Prandaj dua të falënderoj nga zemra të gjithë ata që më janë qëndur pranë në këtë udhëtim të gjatë, pasi "kush nuk falënderon njeriun nuk ka falënderuar Krijuesin", na mëson Profeti Muhammed, paqja qoftë mbi të.

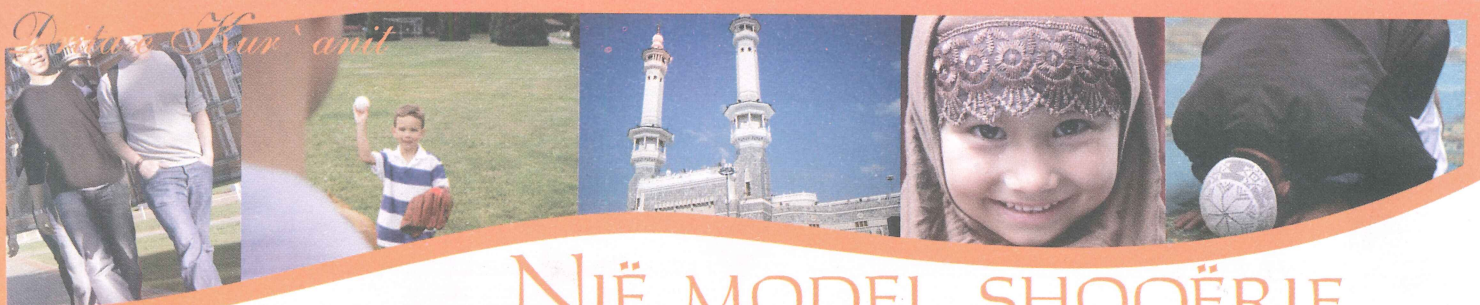
Mbi të gjitha falënderoj Allahun Fuqiplotë, pa ndihmën dhe mëshirën e të Cilit nuk do të isha këtu ku jam sot.

-Flora Hajdarmataj

Shkolla jonë e dashur, simbol dije e pune, simbol rregulli, respekti e disipline. Ajo padyshim veçohet e ngrihet mbi shumë shkolla e institucione të tjera përkatëse, qofshin ato publike apo private. Por, çfarë e bën atë të jetë kaq e veçantë, të lë shumë shoqe pas vetes, të jetë ashtu siç ka qenë, siç është, e si do të jetë?! Është hyjnoriteti që ngërthen në vete. Misioni i shenjtë që ka. Kjo ka bërë të mbijetojë e të qëndrojë e pathyeshme ndër dekada me radhë, ndër kohëra e ndryshime politike, shoqërore, sociale e kulturore. Të qëndrojë e pa luhatur në realizimin e qëllimit të saj të qartë, në realizimin e synimeve më fisnike. Ka bërë që Zoti ta bekojë atë e ta ruajë. Nga veçantitë që e bëjnë të tillë, është padyshim konvikti me rendin shtëpiak që ka. Rend shtëpiak i ndërtuar në mbështetje të parimeve islame për t'u shërbyer më së miri nxënësve me rezultatet e tyre, e bëjnë që çdo gjë të funksionoi më së miri. Një ditë në Medrese do të thotë shumë si një gurë i çmuar me thesare të shtrenjta. Një ditë e medresantit, nis në orët e hershme të mëngjesit, ende pa gdhirë. Zgjohehen nxënësit nga gjumi duke shpejtuar së përgatituri për namazin e sabahut. Kush bën pastrim të tërësishëm e kush pastron vetëm ato pjesë që obligohet t'i pastrojë për të falur namaz. Pas faljes së namazit në xhaminë e shkollës, shfrytëzojnë kohën duke lexuar Kur'an, duke përsëritur mësimet, e ndonjëherë edhe duke fjetur deri në kohën e mëngjesit. Mëngjesi shtrohet në orën 6:30 deri në orën 7:00. Më pas, për afro njëzetë minuta nxënësit kujdesen për higjienën personale, pastrojnë e rregullojnë dhomat, veshin uniformat shkollore, dhe bëhen gati për të filluar mësimin. Procesi mësimor fillon në orën 7:30. Orët mësimore zgjasin 40 minuta dhe mes tyre ka pushim të shkurtër pesë minuta dhe një pushim më të gjatë, tridhjetë minuta. Procesi mësimor mbaron në orën 13:05, pas orës së shtatë. Pas përfundimit të mësimit të rregullt, të gjithë shpejtojnë të përgatiten për namazin e drekës. Të rreshtuar në xhami me fytyrat e drejtura nga kibleja e me përkulshmëri të plotë, nxënës, profesorë e punëtorë të tjerë, falin së bashku namazin. Pas kryerjes së obligimit ndaj Allahut të Madhë ruar, kryejnë obligimin ndaj vetes duke ngrënë drekë, e cila

përfundon rreth orës 14:00. Prej këtu programi ditor ndryshon varësisht nga ditët e javës. Të hënave e të mërkurave, nxënësit obligohen të qëndrojnë brenda objektit të Medresesë. Kjo është koha e pushimit dhe e aktiviteteve të lira. Dikush preferon të luajë ndonjë sport, dikush të shikojë televizor, dikush të lexojë e dikush të bëj gjumë. Në orën 16:00 fillon koha e mësimi të obliguar që zhvillohet në klasë pa praninë e profesorëve. Kohë që quhet "koha e studimit" dhe që zgjat dy orë. Nxënësit mësojnë individualisht në qetësi të plotë. Të martave dhe të enjteve, nxënësit janë të lirë të dalin jashtë objektit të shkollës, në qytet apo gjetiu. Këtu tyre ve edhe mund të qëndrojnë brenda dhe ta shfrytëzojnë kohën ashtu si u duket e arsyeshme. Darka shtrohet në orën 18:00. Atëherë mbaron studimi në ditën e hënë dhe të mërkurë, ndërsa liridalia në ditën e martë dhe të enjte. Pas darkës nxënësit kanë një kohë qetërelaksohen paksa. Të bisedojnë, të qajnë hallet e ditës e besa edhe të bëjnë humor e të qeshin me të madhe. Tubohen nga dy-tre veta duke biseduar e diskutuar për çështje e tema nga më të ndryshmet, prej atyre fetare e deri tek ato sportive. E, ata që kanë zë të bukur e zbukurojnë atë edhe më, me ajete uranore, apo ilahi që i këndojnë, duke e bërë jetën më të begatë e më të hareshme. Pas faljes së namazit të fundit ditor me seriozitetin më të madh fillon studimi tjetër, prej orës 19:00 që përfundon në orën 21:00. Pas studimit nëse ka ndonjë ndeshje interesante sportive siç janë ndeshjet e "Champions League" të gjithë me vrap mësyjnë amfiteatrin për ta ndjekur, duke brohoritur e duke i bërë tifo te zjarrtë ekipit të zemrës. Dhe si çdo gjë e filluar edhe dita e medresantit mbaron në orën 22:00, dritat duhet të jenë të fikura. Përfundon një ditë e fillon një tjetër. Ditë pas dite, javë pas javë, muaj pas muaji kalojnë vitet, kalon koha. Të duket sikur matja e kohës s'ka kuptim. Sikur viti është bërë muaj sikur muaji javë e java ditë. Ditë që ka nderin, përparësinë, respektin ta jetojë, ai që Zoti e ka begatuar me të mira të pafundme, për të cilat doemos duhet ta falënderojë.

Samir Zullufi IVb

NJË MODEL SHOQËRIE PËR NJË TË ARDHME TË NDRITUR

Shoqëria është një bashkësi, e cila përbëhet prej disa individëve, apo grupeve të njerëzve. Por a e dini se cila është shoqëria më e mirë dhe më e dashur?

Shoqëria më e mirë dhe më e dashur është ajo shoqëri që të ndihmon të njohësh All-llahun xh.sh. Është ajo që të nxjerrë nga errësira dhe bëhet shkak për tu drejtuar në rrugën e drejtë. Nga vetë natyra e tij, njeriu është shoqërorë, i pëlqen shoqëria dhe nuk mund të jetoj i vetëm. All-llahu xh.sh. e urdhëron Pejgamberin, Muhamedin a.s. që të sillet mirë me shokët e tij duke i thënë: "Përkufizoje veten tënde me ata që e lusin Zotin e tyre mëngjes e mbrëmje, e që kanë për qëllim kënaqësinë e Tij, dhe mos i hiq sytë e tu prej tyre, e të kërkosht bukurinë e kësaj bote dhe mos iu bind atij që ia kemi shmangur zemrën e tij prej përkujtimit ndaj nesh dhe i është dhënë epshit të vet, pse puna e tij ka mbaruar". (El-Kehf: 28).

Kur All-llahu urdhëron Pejgamberin, të cilit i zbriste shpallja hyjnore dhe vepronte sipas saj, por ne që jetojmë sot dhjetëra shekuj pas Pejgamberit a.s., a nuk duhet t'i kemi parasysh këta urdhra? Pejgamberi a.s. thotë: "Atë njeri të cilit Zoti ia do të mirën, i jep një shok të mirë. Nëse e harron, e kujton dhe kur e kujton e ndihmon".

Shembujt më të mirë të një shoqërie të shkëlqyeshme i kemi njerëzit që i besuan Pejgamberit të All-llahut, dhe veprat e tij madhështore në moshën rinore.

Ne dëshirojmë që të rinjtë tanë të pajisen me vetitë e asaj gjenerate të parë të shokëve të Pejgamberit a.s., të cilët e ndihmuan, ishin dhe e përkrahën atë dhe me të gjitha fuqitë e veta, u vunë në shërbim të tij, sakrifikuan çdo gjë për ta ndihmuar këtë fe. Ndërsa në mesin e të rinjve tanë ka të atillë, që i kanë shpresat e fikura, me vullnet të thyer e të cilët i ndjekin epshet. Pra, duhet shoqëruar me njerëz të mirë, njerëz që drejtojnë kah e mbara dhe e mira dhe janë të dashur me njëri me tjetrin.

Një njeri, i cili kishte vlarë 100 njerëz dhe ishte penduar për atë që kishte bërë, shkoi të këshillohet me një njeri të ditur dhe e pyet nëse Zoti do t'ia pranonte pendimin e tij. I dituri i kishte thënë se, Zoti sigurisht e pranon pendimin, por është patjetër që të ndërrosh vendin dhe të shkosh të një popull, që njerëzit janë të mirë, të ndihmojnë për të ndryshuar. E këshilloi që të shoqërohej me një shoqëri të mirë.

Abdullah ibn Hudhafa Es-Sehmij ishte një sahab i njohur i Pejgamberit a.s. i cili do të zihet rob nga ana e sundimtarit të botës së atëhershme, Cezari i Romës. Ky takim ishte prej ngjarjeve më madhështore në histori.

Perandori romak ishte njoftuar për moralin e lartë të myslimanëve dhe dëshiroi që të zihet rob ndonjë ushtar mysliman dhe t'ia sillnin të gjallë. Deshi All-llahu xh.sh. që të zihet rob Abdullah ibn Hudhafa dhe të bie në duar të romakëve. Mbreti i tha Abdullahut: "Unë po të ofroj një gjë, bëhu i krishterë dhe do të liroj". Abdullahu iu përgjigj: "Vdekja më është më e mirë, se sa ajo që më ofroni ju". Mbreti i tha përsëri: prano, se do ta ndajmë së bashku pushtetin tim. Robi i lidhur në pranga buzëqeshi dhe tha: "Të betohem në All-llahun se sikur të ma dhuroje tërë pasurinë tënde me qëllim që të braktisi fenë e Muhamedit a.s. nuk do ta bëja kurrë". Atëherë perandori kur e pa kokëfortësinë e Abdullahut tha: do të mbysh. Urdhëroi që ta sillnin një vorbë me vaj të vluar dhe t'ia hidhnin njërit prej robërve mysliman. Në atë çast mishi iu shkri robit dhe iu panë eshtrat. Më pas urdhëroi që Abdullahu të hidhej në vorbë. Në momentin kur e morën ta hidhnin, Abdullahut i lotuan të dy sytë. Njerëzit e Cezarit e vërejtën dhe i treguan atij. Perandori u gëzua duke menduar se ai po qanë nga frika se po i dhimbset jeta dhe pastaj e pyeti: "ç'të shtyri të qashë". Abdullahu iu përgjigj, se ajo që e kishte shtyrë të qante ishin fjalët që i ziheshin në kok, dhe tha: "Thashë me vete: Do të dëshiroja që të kem aq shpirtra sa është numri i qimeve në trupin tim dhe të gjithë të hidhen në këtë vorbë për hir të All-llahut.

Kur e pa mbreti se dështoi me të gjitha përpjekjet e tija, tha: "A donë ta puthësh kokën time e të liroj?"

Abdullahu iu përgjigj: "Me kusht që t'i lirosh edhe të gjithë ushtarët mysliman të zënë robër".

Cezari iu përgjigj: "Po do t'i liroj edhe myslimanët e zënë rob. Abdullahu tregon: Thashë me vete ta puthi kokën e një njeriu prej armiqve të myslimanëve dhe të lirohem unë dhe të gjithë myslimanët, ky ndoshta nuk është mëkat i madh për mua. Pastaj iu afrua mbretit dhe ia puthi kokën. Atëherë perandori romak dha urdhër që të tubohen të gjithë myslimanët e zënë rob dhe të lirohen. Pa dyshim se ky është rast që tregon për besimin, vendosmërinë, dashurinë ndaj All-llahut, por në të njëjtën kohë është rast dhe model i sakrificës, flijimit për shkak të shoqërisë së mirë. Ne po e përfundojmë këtë tregim të shkurtër me lutjen e që All-llahu të na drejtoj neve dhe rininë tonë që t'i pasojmë shembujt e këtyre njerëzve, të cilët me veprat e tyre arritën të bëhen heronj dhe kolosë të historisë, të cilët do të na shërbejnë si shembull i një shoqërie produktive, të ndritur për ne dhe për pasardhësit tanë.

Sead Kelmendi IV a

"Gënjeshtren e trillojnë vetëm ata që nuk i besojnë argumentet e All-llahut, të tillët janë ata gënjeshtarët" (En-nahl 105)

All-llahu i ka krijuar qiejt dhe tokën me drejtësi. Gjithashtu, kërkoi prej njerëzve që ta ndërtojnë jetën e tyre, të flasin dhe të punojnë vetëm me drejtësi. All-llahu xh.sh ka caktuar ligje dhe rregulla që largojnë nga e keqja. Por, ja që njeriu gabon dhe kalon në mëkat dhe nuk i zbaton ato ligje. Njëra prej

Gënjeshtër është veti e keqe që sinjalizon depërtimin e ligësisë në shpirt dhe karakterin e njeriut, e që bëhet me qëllim dhe vetëdije të plot duke folur të pavërtetën, që sjell të keqen, shpien në mëkat dhe njollos kryesinë e saj.

Për këtë kemi argumente All-llahu xh.sh në Kuran thotë : **"Gënjeshtren e trillojnë vetëm ata që nuk i besojnë argumentet e All-llahut, të tillët janë ata gënjeshtarët"** (En-nahl 105). Transmetohet nga Abdullah ibnu amir, i cili thotë : "Më thirri një ditë nëna ime, ndërkaq Pejgamberi a.s ishte ulur në shtëpinë tonë dhe më tha : Eja të jap diçka. Pejgamberi a.s i tha se, çka deshe ti japësh"? Ai tha: "desha ti jap hurme" **Pejgamberi a.s. i tha : "sikur të mos i kishte dhënë asgjë do të shkruhej gënjeshtar"**.

Çdo e vërtet dhe premtim duhet të kryhet në mënyrë të drejt, ngase po që se nuk kryhet në këtë mënyrë, do të thotë kalon në gënjeshtar.

Kemi trashëgimin e Ebu Ahmedit prej Pejgamerit a.s që ka thënë: **" Kush i thotë fëmijës eja, mere këtë e pastaj nuk i ja jep, kjo është gënjeshtër"**.

Gënjeshtër shpesh herë duket të jetë zgjidhje e lehtë, por më të vërtetë shkakton shumë pasoja. Mund të bëhet për shkaqe të ndryshme si : për shkak të frikës, nënçmimit, armiqësisë, lavdërimit, dëfrimit, lakmisë etj.

All-llahu xh.sh thotë:

" E prej hipokritëve, ka pasur prej tyre që i patën dhënë besën All-llahut, që nëse na jep All-llahu nga mirësitë e Tij, ne do të ndajmë lëmshë dhe do të bëhemi prej atyre që bëjnë mirë. Kur ju dha All-llahu nga të mirat e veta, ata bënë koprraci me atë, e thyen besën dhe u zmbrapsën nga respekti ndaj All-llahut, dhe për shkak të asaj se gënjenin, All-llahu ju ngjeshi hipokritë në zemrat e tyre deri në ditën që e takojnë atë.

A nuk e din ata se All-llahu i din fshehtësitë e tyre, (në zemra) bisedën e tyre dhe se, Ai i di të gjitha të fshehtat .

Pejgamberi a.s thotë : **" Mjerë për atë i cili fletë**

diçka që i bën për të qeshur njerëzit, dhe gënjen. Mjerë për atë". Shpërblim ka edhe ai, i cili edhe në shaka nuk gënjen. Transmeton Tirmidhiu- **Unë ju garantoj një shtëpi në xhenet, atij i cili bën shaka e, e lë rrenën."**. **mirëpo, njerëzit sot i lëshojnë frenat në shpikjen e gjërave dhe nuk e zënë për të madhe trillimin e tyre dhe me këtë e dëmton një pjesë të besimit.** Transmeton Bejhekiu: " Nuk do të ketë njeriu besimin e plot deri sa nuk e lë rrenën në shaka dhe në zënka edhe nëse është korrekte. Feja tërësisht e ndalon gënjeshtren, sepse gënjeshtër shpesh herë mbaron me pikëllime, armiqësi, e nga njëherë edhe tragjedi. Andaj, gënjeshtër është prej mëkateve të mëdha. Transmetohet nga Ebu Bekri se Pejgamberi a.s ka thënë : **" Po edhe fjala e rrejshme edhe dëshmia e rrejshme, janë prej mëkateve të mëdha"**. Shpesh njeriu gënjen kur dëshiron të arsyetohet nga ndonjë gabim që ka bërë, tenton tu largohet pasojave. Mirëpo duhet ta pranoj gabimin e vet , që të mos bie në rangun e gënjeshtarit e që është një vepër e ulët. Në të vërtetë gënjeshtër është një ndër cilësitë e dyfytësisë. Transmeton Buhariu dhe Muslimi, se Pejgamberi a.s ka thënë : **" Te ai që ndodhen këto katër cilësi, është hipokrit i vërtet. Kur i besohet, tradhton, kur flet gënjen, kur premt, mashtron, nëse e tepron me ngatërresa"**.

Gënjeshtër shkakton pasoja në shoqëri, dhe sa do që njeriu mendon, se ajo nuk zbulohet, ajo prapëseprapë është prezente. Gënjeshtarit e prët dënimi te All-llahu si pasojë e veprës së tij.

Të flasim realisht që të mos i lëmë hapësirë brengosjes!

Fusnotat :

Karakteri I myslimanit Kurani me komentin në gjuhën shqipe M.Sherif Ahmeti.Ahlaku 2.

Teuta Fejzullahu III-v

Fjala e fundit e maturi

IV-a

Abedin Ibrahim: "Pas lotit pason buzëqeshja, pas lodhjes gëzimi, pas dënimit dhurata e pas sprovës lehtësimit".

Arsim Kadriu: "Sikur njeriu kur vdes, dhe ia kthen shpinën fisit të vetë, kështu jeni ditët e mia, s'ju shoh fare nga shpejtësia".

Astrit Nikaj: "Në qoftë se jeta ua dhuron një limon, bëjeni Limonadë".

Besim Shabani: "Nëse nuk më paska mbetur në këtë jetë veçse një kohë e shkurtër për të jetuar, atëherë përse të mos kënaqem gjatë saj".

Besnik Jaha: "Në zjarrin e dashurisë së një fjale u skuq, u poq molla, portokalli e fiku, lëngun e valës, vala i dha një vale, frika e heshtja në dry mbet e iku".

Enis Hasani: "Merre mjaltin po mos e thyej kosheren".

Ensar Sylejmani: "Përmirësoji lidhjet me All-llahun, All-llahu t'i përmirëson lidhjet me njerëzit".

Eroll Venhari: "Thuaje të vërtetën çdo herë edhe nëse është e hidhur për ty".

Faton Mehuka: "Në një vend ku të gjithë janë të verbër, njeriu me një sy është mbret, po ashtu edhe ora e prishur është korrekte dy herë në ditë".

Fatos Xhemajli: "Ndër përbërësit e lumturisë së njeriut është mbajtja e sekreteve në veçanti".

Fisnik Gashi: "Mendo, puno diçka të mirë, që është e mirë për ty edhe për të tjerët në veçanti".

Fuad Ferati: "Më e lezetshme në këtë dynja është dashuria e All-llahut, më e mirë në Xhenet është pamja e All-llahut, libri më i dobishëm është Kurani, krijesa më e ndershme është Muhamedi a.s.". Hasim Berisha: "Njeriu lind për të mësuar e vdes për të jetuar".

Isa Bunjaku: "Kërkoje diturin prej djepit deri në varr".

Ismet Tahiri: "Respekto të tjerët, sikur dëshiron të të respektojnë ty".

Izet Kabashi: "Vepro sipas arsyes e jo sipas emocioneve".

Jeton Gorani: "Modestia është të pranosh të vërtetën nga kushdo qoftë, qoftë i vogël apo i madh, i vjetër apo i ri, nga miku apo armiku".

Kujtim Jashanica: "Nuk duhet thënë çdo gjë që e di, por duhet ditur atë që e thua".

Maliq Sylejmani: "Hyrja në diskutime është shok i shkatërrimit, ndërsa mbrojtja e gjuhës është rruga e shpëtimit".

Milazim Humaj: "Nëse mban globin e tokës mbi kokë, mos mendo se njerëzve iu intereson çështja juaj, por sikur edhe të vdisni ju, shpejt do të iu

harronim".

Mensur Luma: "Pse kjo ndarje është bërë ves, pse nga do që silleni keni vetëm stres, kur e dini mirë se: "Edhe vdekja dikur do të vdes".

Sadat Haziri: "Më mirë ta humbësh një çast, se sa jetën në një çast".

Sead Kelmendi: "Thuhet se kurora e njeriut është modestia".

Veton Gashi: "Ta duash dikë, e afër mos ta kesh është si kur të dënohesh e faj të mos kesh".

Vixhdan Ibrahim: "Ai është që nuk i nevojitet tjetri, i cili nuk mundet pa ekzistuar, apo Atij të cilit nuk mund t'i kundërvihet jo qenia".

Zenel Hajdini: "Zemra e njeriut ndryshon sikur gjella duke vluar".

IV-b

Afrim Ahmeti: "Koha është si paraja, kursejeni që ta keni sa më shumë".

Agron Thaçi: "Nuk është aq madhështore të vdesësh për shokun, se sa ta gjesh një shok për të cilin ia vlen të vdesësh".

Amir Tula: "I çmenduri kur e kupton se është i çmendur, ai atëherë nuk është i tillë".

Argjir Piraj: "Koncentrohu më shumë në karakterin tënd se sa në reputacionin tënd, sepse karakteri është çfarë vërtetë je, derisa reputacioni yt është ajo çfarë të tjerët mendojnë për ty".

Bajram Karabeg: "Zemra ka më shumë nevojë për dhikër, se sa peshku që ka nevojë për ujë".

Behar Vëshevci: "Turpi i pasanikut, vdekja e fukasasë, në këtë botë shpejt harrohen".

Bekim Beka: "Ai që thotë unë nuk gabo, ai ka gabuar më së shumti".

Bekim Karaliti: "Nëse dëshiron të dukesh bukur, vishu me petkun e devotshmërisë".

Berat Xhigoli: "Zemërimi është dobësi, ndërsa butësia është fuqi".

Betim Retkoceri: "Nëse heshtja është flori ndonjëherë, fjala e mirë është platinë çdoherë".

Bujar Aliti: "Sekonda para këtij sekondi është më larg se fundi i botës".

Burim Zhdrella: "Kjo botë dhe bota tjetër janë për njeriun sikur i ka dy gra, andaj kur e kënaq njërin, e dyta zemërohet".

Fadil Grisholli: "Më mirë me vdek një herë, se sa me rreziku gjithherë".

Fruk Jashari: "Të mos bësh mëkat është më mirë se sa të pendohesh".

Faton Jusufi: "Fjala e drejtë është qetësim, ndërsa gënjeshtria është dyshim".

antëve dhe maturanteve

Fuad Miftari: "Qenin e ngordhur s'e shqelmon askush, e as njeriun pa vlerë nuk e xhelozon askush".

Ilir Imeri: "Llogariteni veten para se të llogariteni, peshoni para se të peshoheni".

Ismail Shashivari: "Kush pa menduar punon në fillim, fundi i del hidhërim".

Kastriot Behrami: "Sikur të kisha kohë do t'ua tregoja një Kasas".

Kenan Malsiu: "Kur linde qave, por të tjerët qeshën. Jeto në mënyrë të atillë që kur të vdesësh ti të shkosh i qeshur, kurse të tjerët të qajnë".

Kreshik Jashari: "Fjala dje plumbi njëherë dalin, më nuk kthehen kurrë".

Kujtim Brahimi: "Lexo kot, e mos rri kot".

Naim Shabani: "Qeni kur të kafshon mos u kthe ta kafshosh, se bëhesh me qen se ai".

Samir Zullufi: "Të jesh i ditur do të thotë të dish sa pak di".

Sead Bahtiri: "Gjërat e vogla zmadhohen në syrin e njeriut të vogël, gjërat e mëdha zvogëlohen në syrin e njeriut të madh".

Shkelzen Baku: "Ndoshta do ta dua dikur dikë, por kurrë as kë si dikur dikë".

Xhavit Maloku: "Kush nuk turpërohet nga gabimi i tij, është dy herë fajtorë".

IV v

Albulena Brahimi: "Më fal që më duhet të them lamtumirë, por shkaktarë është fundi".

Amire Dervisholli: "Fillimi im i ri, lamtumirë e fundit".

Ardiana Hajraj: "Duaje atë që e ke sepse asnjëherë nuk do ta kesh atë që e dëshiron".

Arta Beqiri: "Lamtumirë plagë e vjetër e që prapë të dua shumë".

Besarta Patina: "Do ta harrosh personin me të cilin ke qesh, por kurrë atë me të cilin ke qarë".

Besmirë Çerkini: "Një fillim që i erdhi fundi, por që pret prapë një fillim të ri".

Blerta Ibrahim: "Llapma ta ndriçon natën, dituria jetën".

Burbuqe Dervisholli: "Ka të mëdha e më të mëdha ura në këtë tokë, por më e madhja, më e forta, është një urë që i lidhë dy shokë".

Elfete Çitaku: "Mos më fajëso nëse të them lamtumirë, sepse unë nuk jam fajtorë".

Emine Rexhepi: "Çdo gjë që është formuar për interes harrohet, por kurrë ajo shoqëri që është formuar për hir të All-llahut".

Enisa Lura: "O Zot na bëj fundin më të mirë se fillimin".

Enise Idrizi: "Ta duash dikë është diçka, kurse të duan të tjerët është gjithçka".

Fatbardhë Borovci: "Lamtumirë pallati i stolisur me shkronja të arta".

Fatmire Krasniqi: "S'do të qajë edhe pse kam lot, ti lamtumirë pse ekziston në këtë botë".

Feime Tahiri: "Kohën më të shkëlqyer të jetës në bankat e kësaj shkolle s'do ta fshijë as pluhuri i harresës".

Fitore Imeri: "Më duhet të them lamtumirë, por do të mbetesh tempulli i paharruar për mua".

Ganimete Abdyli: "Sinqeriteti më i madh është kur atë që e ke në zemër e praktikon".

Ganimete Haliti: "Nuk di të flas ai që nuk din të heshtë".

Ganimete Smakiqi: "Me diturinë e sinqertë arrihet drejtësia e vërtetë".

Hana Krasniqi: "Lamtumirë kujtimi im i paharruar".

Hikmete Havolli: "Miq të s'thonë kurrë lamtumirë".

Hidajete Arifi: "Në rrugën e mirë dinë të ecin vetëm ata të cilët e dinë ku shkojnë".

Lironë Çerkini: "Në panon e zemrës tënde vuloze shprehjen: dita jote është dita jote, pra jetoje të sotmen derisa je ende aty".

Mevlude Topanica: "Mos qani sy sepse edhe lamtumira është pjesë e jetës".

Mimoza Hasani: "Do të dua edhe pse nuk kam dëshirë, ty fjala e fundit lamtumirë".

Mirushë Sadriu: "Miku i vërtet është ai që vjen kurtë tjerët ikin".

Nadire Shabani: "Dy vija shkrimi si shenjë kujtimi, kurt'i lexoni të më kujtoni".

Nerimane Ferati: "Nuk kam për t'u harruar kurrë edhe pse lamtumira më ka thyer".

Shkurte Segashi: "Jeta do të na ndajë dikur, por kujtimet do të mbesin gjithmonë".

Shyhrete Nimani: "Lamtumirë shoqëria ime e paharruar".

Teuta Borovci: "Medrese çdoherë do të mbetesh në fletat e ditarit tim si tempulli më i shenjtë për mua".

Teuta Mahmutaj: "Asnjëherë mos e the shpresën e dikujt, sepse ndoshta ajo është e vetmja gjë që e posedon ai".

Teuta Rrahimi: "Lamtumirë banka ime e thyer, më nuk do të kem afër".

Teuta Temaj: "Këshillën më të mirë e jep përvoja, sa keq që arrin me vonesë".

Zubejde Dushi: "Ndarje, pse ke lamtumirën e padëshiruar ndaj fundit të filluar".

Pse nuk më pranohet duaaja

Një ditë një banor i ri, nga banorët e Basrës e takoi Ibrahim Ed'hemin dhe i tha duke iu ankuar:

All-llahu xh.sh. në Kuranin Famëlartë: Më thirrni mua (kërkoni prej meje), Unë ju përgjigjem." (Gafir: 60).

E ç'është me ne, i lutemi All-llahut, por duaaja s'na pranohet, kërkojmë nga All-llahu xh.sh., kurse përgjigje s'marrim dot. Vallë pse kështu?!

Ibrahim Ed'hemi u përgjigj:

-Për atë se zemrat tuaja janë të vdekura.

E kush i ka vdekur ato, e pyeti djaloshi nga Basra

Dhjetë cilësi që nuk po i zbatoni, u përgjigj Ibrahim Ed'hemi.

E cilat janë ato, pyeti përsëri djaloshi.

Ibrahim Ed'hemi iu përgjigj duke i thënë se ato dhjetë cilësi janë:

-E dini se All-llahu xh.sh. është Një dhe se e njihni Atë, por obligimet ndaj Tij nuk jeni duke i kryer dhe nuk jeni duke e adhuruar.

-E lexoni Kuranin Famëlartë, por s'jeni duke vepruar sipas tij, e as që doni të kuptoni nga ai (Kurani).

-Thoni se e doni të Dërguarin e All-llahut, por në bazë të sunneteve të tij s'jeni duke vepruar.

-Thoni se shejtani është armiku i juaj i madh dhe se e mallkoni atë, kurse ju përsëri jeni duke e mbajtur dhe e dëgjoni me plotë bindje.

-Thoni se i frikësoheni vdekjes dhe se ajo është e vërtetë e pamohueshme, por për këtë s'keni përgatitur asgjë.

-Thoni se i frikësoheni zjarrit të Xhehenemit, ndërsa trupin tuaj e keni lodhur me punë që çojnë në zjarr.

-Thoni se e doni Xhennetin, kurse për këtë s'jeni të përgatitur, pasi që dëfrimet i keni shijuar në këtë botë dhe nuk keni bërë vepra që ju dërgojnë në të.

-Kur zgjoheni nga gjumi, të metat e juaja i hidhni pas shpine (veten tuaj e harroni), kurse të metat dhe veprat e turpshme të njerëzimit i zbuloni dhe i përgjoni. Nuk i shikoni punët tuaja, por i shikoni punët e të tjerëve.

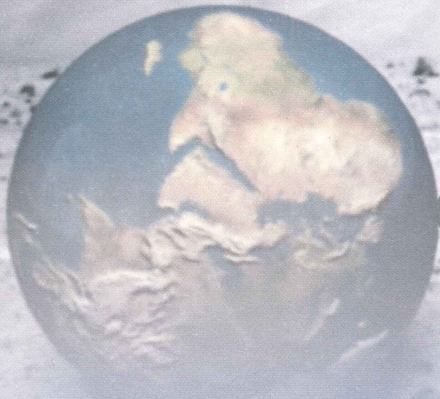
-I shfrytëzoni begatitë (nimetet) e All-llahut dhe nuk e falënderoni Atë.

-Shpesh i përcillni të vdekurit për në varreza, por nuk po mësoni nga kjo.

Andaj, s'do t'iu përgjigjet duaaja.

Pasi e dëgjoi mirë Ibrahimin, djaloshi nga Basra e kuptoi përse nuk iu realizoheshin duatë e tija. I mësuar dhe duke e kuptuar mirë kushtin për pranimin e duasë, e falënderoi Ibrahim Ed'hemin dhe u nis drejt fisit të tij që edhe atyre t'ua tregoj ato që ia kishte treguar Ibrahim.

Ganimete Abdyli Kl: IV v

Në Pritje

Cdo njeri jeton duke mos e ditur
ç'është jeta.

Të gjithë ne sot në robëri vrojmë, e
kush e përcakton robërinë nuk e dimë.
Por, prapë gjërat ecin ashtu siç
parashihen, e ne jetojmë të "lumtur"
me "demokracinë tone".

Të gjithë sot lexojmë, por pak
lexohet e vërteta, sepse gjërat
maskohen.

E kush tenton të gjejë një të vërtetë, ai
dëbohet nga ajo rrugë me forma të
ndryshme nga dikush që nuk shihet,
por që në të vërtetë diku ekziston.

Tek ne ulerat janë përzier e njeri
s'dallon dot të mirën nga e keqja. Por,
të paktën për çdo problem që në
shqyrtim tone shfaqet, gjithherë
përgjigje kemi: "hetimet vazhdojnë"!
Po, hetimet vazhdojnë, sepse andej
duhet të kalohet, por pas kësaj del në
pall një tjetër problem.

Tani sytë shohin vetëm bardh e zi, apo

nuk shohin fare ...

Nuk e di si ndodhë, por kjo është duke
ndodhur.

E ne?

Ne ecim me kokën lartë, e këmbët në
baltë i kemi. Nuk e di nga e mësuam
por këtë mësim e kemi prezent.

Në shkollat tona mësuesit janë
shumë të lire, e nxënësit thuajse
mundin nuk ua paguajnë fare.
Vërtetë kënaqësi për ata që nuk i
dallojnë ulerat.

Sot shumë njerëz ka që dorën shtrijnë
sepse shumë prej tyre biznes me këtë
bëjnë, kurse ai që vërtetë ka nevojë për
lëmoshë, prët derisa t'i vije radha.

Shumica sot vetëm shëtisin, e në shtëpi
kthehen sa për të bërë një sy gjumë.

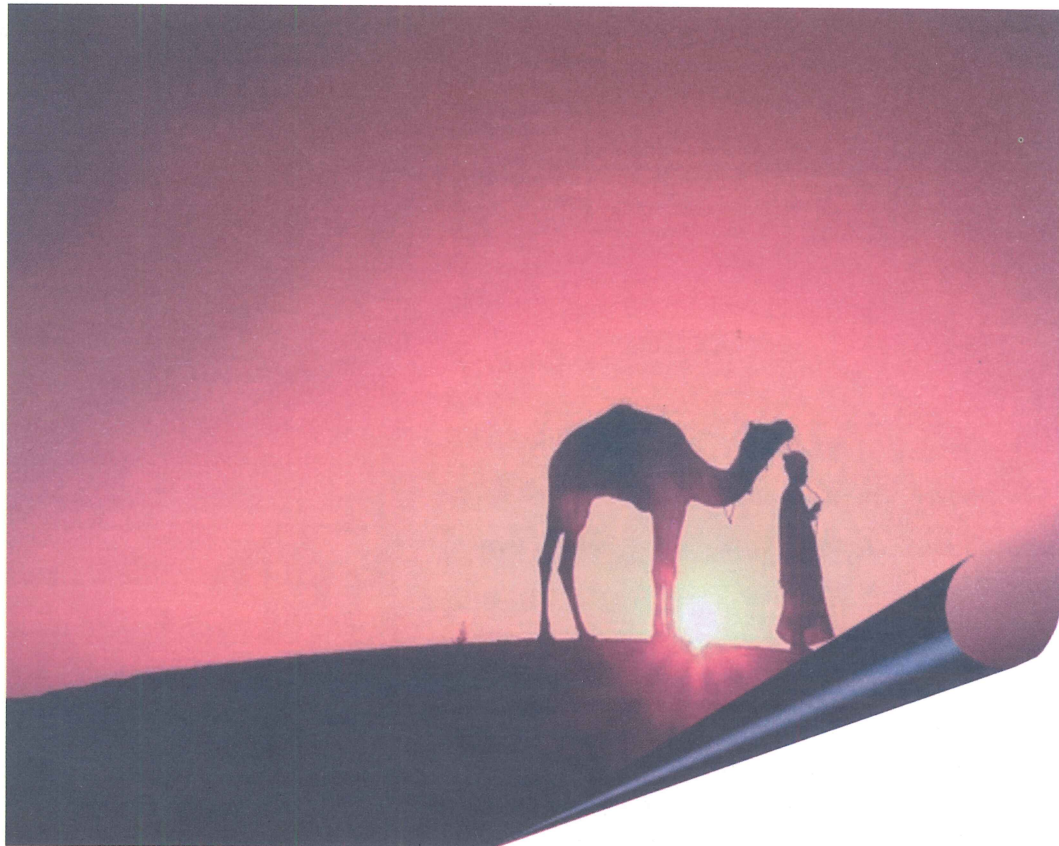
Kur dikush nga familja një shërbim i
kërkon, përgjigja dihet: "nuk kam
kohë".

Sot jeta të mëson që të maskohesh,
meqë singëritetin nuk e gjen dot.

Behar Vershevc, KL IV b

Usame ibnu Zejdi

Kemi zgjedh Usame bin Zejdin, njërin nga sahabët më të dashur të e k Pejgamberi i All-llahut. "Vërtet Ebu Usameja ka qen më i dashur te Pejgamberi i All-llahut se sa babai yt, madje më i dashur se ti ... " Fjalë që i tha El Faruku, birit të vet.

Jemi në vitin e VII të hixhretit në Mekë. I Dërguari i All-llahut vuante nga keqtrajtimet që u bënin myslimanëve nga ana e kurejshitëve. Pejgamberi a.s kishte dëshirë të madhe për thirrje në islam. Mirëpo, ishte i vetëdijshtë për pasojat, të cilat në jetën e tij i sollën shumë vuajtje dhe pakënaqësi. Por, në jetën e tij pati ca gëzime. Njeri prej tyre ishte edhe lindja e një fëmije, i cili e gëzoi atë tej mase. Pra, ky fëmijë ishte Usame ibnu Zejdi. Nëna e këtij fëmije ishte Umme Ejmen, robëreshë e Eminës, bijës së Vehbit, nënës së Pejgamberit a.s.

Pas vdekjes së Eminës dhe ky e konsideronte si nënën e vet, sa që e donte me gjithë zemer. Zejdi ishte babai i fëmijës, njeri fisnik dhe i ndershëm, dhe më i dashuri te myslimanët para ardhjes së fesë islame. Myslimanët nuk ju kishin gëzuar kurrë më parë lindjes së ndonjë fëmije, prandaj at që e gëzonte Pejgamberin e All-llahut i gëzonte edhe tjerët. Prandaj fëmijës fatlum i dhanë nofkën "i dashur dhe biri i të dashurit". Usameja ishte moshatar me birin e bijës së Pejgamberit a.s., Hasan Fatmete Ez-zehra. Hasani i ngjante gjyshit të tij, Pejgamberit a.s., ndërsa Usameja nënës së tij etiopiane.

Ajo e kishte rritur Pejgamberin a.s.

Pejgamberi nuk bënte dallim mes tyre i donte shumë që të dy dhe thoshte për All-llahun unë i dua të dytë

Dashuria e Pejgamberit a.s. ndaj Usames shihej gjithherë, por edhe atëherë kur Usameja u rrezua dhe çau ballin, Pejgamberi i All-llahut po sa e pa se po i rridhte gjak vogëlushit, i tha Ajshes që t'ia shëronte plagën. Por, ajo nuk pati mirësinë, dhe u ngrit vet dhe ja thau plagën duke e ledhatuar.

Hakim ibnu Hazani i dhuroi të Dërguarit të All-llahut një pallto të shtrenjtë që e kishte veshur edhe Jezni, njëri nga mbretërit e Jemenit. Por, Pejgamberi a.s. nuk e pranoi këtë dhuratë deri sa ia pagoi, sepse ai ishte politeist. Pejgamberi a.s. e veshi atë pallto një ditë dhe e zhveshi për t'ia dhuruar Usames, nga dashuria që kishte ndaj tij.

Kur Usameja arriti në moshën e pjekurisë në të shiheshin shenjat e fisnikërisë, të cilat nuk i kishte i shoqi. Ishte i devotshëm, i matur prandaj e donte i dërguari i All-llahut. Në betejën e Uhudit, Usameja shprehi dëshirën që të merrte pjesë, por Pejgamberi a.s. nuk i dha leje, sepse ishte shumë i ri. Prapë, në betejën e Hendekut ai shkoj te Pejgamberi për të marrë pjesë në luftë. Filloi të çohet në maje të gishtërinjve, që të dukej më i madhë. Pejgamberi i dha leje. Atëherë kur ai mori shpatën, ishte vetëm 15 vjeç.

Usameja pa me sytë e vet vdekjen e babait, por nuk ndaloi. Ai luftoi nën flamurin e shumë sahabëve të Pejgamberit. Pejgamberi a.s. e emroi

atë në krye të ushtrisë myslimane që t'i shkelte disa vende të bizantinëve. Mirëpo, Pejgamberi u sëmur dhe menjëherë Usameja ndërpreu udhëtimin për të shikuar gjendjen e Pejgamberit të All-llahut dhe tha: "Kur e rëndoi sëmundja Pejgamberin e All-llahut edhe unë shkova, hyra në dhomën e tij dhe pash se po heshtte e nuk fliste nga lodhja që i kishte shkaktuar sëmundja e rëndë. Ai ngriti dorën lartë e pastaj e vuri në trupin tim. Ndaj kuptova se po më thërriste". Posa ndërroi jetë Pejgamberi i All-llahut, udhëheqës i myslimanëve u bë Ebu Bekri, i cili urdhëroi të kryhet misioni i Usames. Kur u nis ushtria nën komandën e Usames, i përcolli edhe halifi o Pejgamberit a.s. Kur u ndan Usameja dhe Ebu Bekri, Usameja i tha: All-llahu qoftë me ty dhe ta mbrojt fenë. Më pastaj njerëzit thanë se nuk është parë më herët ushtri më komplete se sa e Usames. Sa ishte gjallë e donin Usame ibnu Zejdin, sepse ishte njeri i shoqëruar, i mençur. El-Faruku i caktoi një pagë Usames me të madhe se të birit të vet Abdullahut. Ai i tha: O baba, Usames i ke caktuar 4 mijë e mua 3 mijë! Babai i tij nuk ka qen më i rëndësishëm se ti dhe ky Usameja nuk është më i vlefshëm se sa unë. El-Faruku tha Shkove larg... Babai i tij ka qen më i dashur tek i dërguari i All-llahut, sesa babai yt. Ai ishte më i dashur te Pejgamberi, se se sa ti. Pas këtyre fjalëve ai u kënaqë me pagën.

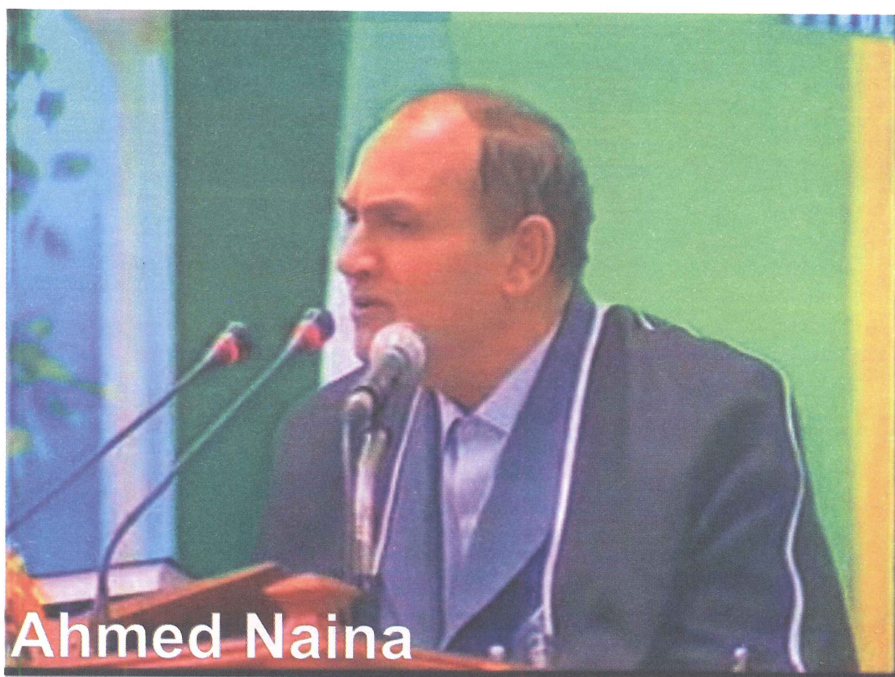
Marrë nga libri *Fragmente nga jeta e sahabëve* shkroi Abdurrahman Rafet el Basha.

Lexuesit më të mirë të **Kuranit**

Të shkruash për Kuranin nuk është një punë e lehtë, por megjithatë është një privilegj dhe krenari e madhe. Kurani është mrekulli në çdo fushë, e pa dyshim se edhe në atë të lexuarit (kënduarit melodik) Leximi i Kuranit bëhet me disa dialekte në mënyrë që të jetë sa më lehtë për besimtarët e fesë islame, që më lehtë të shqiptojnë fjalët e Tij dhe më lehtë ta nxënë atë në mend.

El-Kirat në kuptimin gjuhësor është shumësi e fjalës *KIRAETUN* infinitivë i foljes *KARE*. Në shkencën e Kur'anit, kur zihet në gojë kjo fjalë, atëherë fjala është për një nga drejtimit e shqiptimit të drejtë të Kur'anit, themelues i të cilit është njëri nga lexuesit e njohur të Kur'anit të madhërishëm. Janë këto lexime, të cilat u transmetuan gojarisht nga Pejgamberi a.s e pastaj nga sahabët, të cilët bënë ndarjen dhe klasifikimin e leximeve. Nga leximet më të njohura të asaj kohe u shquan: Ubejd bin Keab, Aliu, Zejdi, Ibën Mes'udi, Ebi Musa el-eshariju etj. Kështu me radhë nga lexuesit më të dalluar erdhën edhe tek lexuesit e shekullit të fundit që jetojmë ne e që pati shumë prej tyre që zbukuruan mrekullinë e të kënduarit të Kur'anit. Mbi 130 audio kaseta që posedoj unë personalisht me lexues të ndryshëm të Kur'anit, dua ti përmendi disa prej tyre,

që vërtet ngritën lart bukurin e të kënduarit të Kur'anit me një melodi prekëse dhe gjithashtu mbi bazë të rregullave të lexuarit. S'ka dyshim se bota Egjiptiane dallohet me hafizët më të shquar të Kur'anit, pra me zë dhe shqiptim më të bukur në botë. Sipas të gjitha gjasave nga i pari që bëri këndimin Kur'anor ishte Muhamed Rifat, sepse ishte nga të parët në Egjipt që pati këtë fat sepse në atë kohë kishte arritur ajo teknik

Ahmed Naina

e zërimit. Hafizët më të dalluar Egjiptian ishin : Muhamed Rifati, Kamil Jusuf, Musataf Ismaili, Ali Bena. Ndër më të dalluarit prej tyre pa mëdyshje ishte Sheik, Mustafa Ismaili dhe nxënësi i tij Abdul Basiti.

Mustafa Ismail mësoi tek Muhamed

Rifat

i (lexuesi

më i miri i asaj

kohe rreth viteve

1880). Mustafa Ismail lindi

më 1905 dhe vdiq në moshën 73

vjeçare. Ky shquhet me leximet të

gjata që arriti gjer 4,5,6 orë këndim pa

ndërprerje. Kishte një mjeshtri të veçantë

që dallohej nga të tjerët. Mustafa Ismail

qysh në moshën 7 vjeçare u bë hafiz i

Kur'anit dhe në moshën 30 vjeçare ai u bë

lexuesi kryesor në Egjipt dhe çdo shtet

islam dëshironte që ta ketë mysafir të

vetin. Musatafa Ismail kishte një zë të

bukur dhe të fuqishëm. Veçori është, se ai

këtë zë që ia kishte dhuruar All-llahu,

dinte që ta përdorte bukur dhe mirë. Kur

këndonte ajete rreth xhehenemit, ai bënte

një melodi të dhimbshme dhe qante gjatë

leximit , ndërsa kur lexonte ajete të

xhenetit, fytyra e tij qeshte dhe bënte

melodi mahnitëse, që çdo njëri, sot po të i

ketë kasetat e tij dhe ti dëgjoj nuk do të

mund pa qar.

Ishte lexues i rregullt në xhamin e

imam Husejnit. Musatafa Ismaili ishte

model për të gjithë ata që lexuan Kuranin

dhe u bënë të njohur. Menjëherë pas

vdekjes së tij vjen në radhë Sheik Abdul

Basid Muhamed Abdusamed që edhe ky

ishte nga ata që kur këndonin Kur'anin, po

thuhet ishte duke zbritur aty për aty.

Ndërsa sot po në këto kohë, lexues më i

mirë dhe më i njohur i këndimit artistik të

Kur'anit, pa mëdyshje është Dr Ahmed

Naina, i cili mban kiraetin e Mustafa

Ismailit. Sheik Dr. Ahmed Naina është

hafiz i Kuranit dhe lexues i rregullt në

xhamin Husejn në Egjipt. Sod Dr. Ahmed

Naina

njihet në

Egjipt dhe në

vende tjera si

Melikul Kurra ,

mbret i lexuesve.

Personalisht më së shumti

që më pëlqen është po ky Dr

Naina gjë që 2,3 orë në ditë e

dëgjoj me vëmendje dhe posedoj

video kaseta, audio kaseta të tij

shumë, dhe gjithashtu edhe kam

dhurata nga ai.

Ahmed Naina tani po thuhet ka

afër 55 vjet dhe gjatë leximit ai bën

mrekullia. Ka një zë që për veshët e

dëgjuesit tingëllon bukur dhe ëmbël.

Është i dashur nga të gjithë Egjiptianët,

Irakianët, Iranianët, Palestinezët, Turqit

dhe të gjitha vendet ku ka mysliman. Ai

kishte bërë lexime të gjata. Dr Ahmed

Naina jeton në Karito dhe shumë herë

gjendet në pallatin e Kryetarit të Egjiptit,

ku ai ka dëshirë ta dëgjoj shumë. Për të

gjithë ata që duan ta lexojnë Kur'anin, apo

ta dëgjojnë atë bukur, atëherë pa

mëdyshje se si model më të mirë kemi

lexuesit Egjiptian, që kanë qenë dhe janë

të parët për leximin artistik të Kur'ani

Kerimit.

Kastriot Behrami, KL IV b

Lamtumirë o Halif i Resulullahut

Derisa Ebu Bekri r.a. po rrinte ulur në shtëpinë e tij, Muhammedi a.s. i trokiti në derë, hyri dhe e ftoi të përqafohte fenë Islame. Ebu Bekri r.a. pa nguruar fare pranoi ftesën e Pejgamberit a.s. Prandaj Muhammedi a.s. tha: "Nga njerëz që i kam ftuar në islam të gjithë n'ë fillim ngurruam me përjashtim të Ebu Bekrit r.a. Ebu Bekri e donte Pejgamberin a.s. me një dashuri që askush nga shokët nuk ja shkoj. Ai ishte afër gjithherë me Muhamedin a.s. kur ai gjendej me vështirësi. Kur Ebu Bekri r.a. pranoi islamin, nuk kursente asgjë nga pasuria e tij. Në betejën e Tebukut kur myslimanët ishin në krizë të madhe financiare, Pejgamberi a.s. kërkoi nga shokët të jepnin sadaka. Omeri atë ditë tha: "Sot do t'ia kaloj Ebu Bekrit, do ta jap gjysmën e pasurisë sime. Kur shkoj te Pejgamberi a.s. e pyeti: 'Ç'i le familjes o Omer? Ai tha të njëjtën. Ndërsa Ebu Bekri r.a. erdhi

te Pejgamberi a.s. me vete kishte marrë tërë pasurinë e tij. Muhammedi a.s. e pyeti: "Ç'i le familjes o Ebu Bekr? Ai u përgjigj: "U lash Allahun dhe të dërguarin e tij". Atëherë Ommeri r.a. i tha Ebu Bekrit r.a.: "Nuk mund ta shkoj kurrë për asgjë." Ebu Bekri ishte ai, që e shoqëronte Pejgamberin a.s. në të gjitha betejat. Ebu Bekri kishte meritë të madhe pasi që nuk kishte pirë alkool në kohën e injorancës. Derisa Muhammedi a.s. ishte në ditët e fundit të jetës së tij, u ngjit në minber u ligjëroi njerëzve duke u thënë: "Zoti e la një rob, të përzgjedh ndërmyet dynjasë dhe ahiretit, e ky rob zgjodhi ahiretin." Ebu Bekri r.a. qau shumë, sepse kuptoi se ato ishin ditët e fundit të jetës së Pejgamberit a.s. Kur Ebu Bekri r.a. i erdhi lajmi për vdekjen e Pejgamberit a.s. nxitoi tek shtëpia e Ajshes, puthi Pejgamberin a.s. për t'i dhënë lumturinë e fundit në këtë botë. Pastaj, doli para njerëzve dhe e mbajti këtë fjalim:

*"O njerëz kush adhuronte Muhammedin,
Muhammedi vdiq, e kush adhuronte Allahun, Allahu është
gjallë dhe nuk vdesë kurrë."*

Pas vdekjes së Pejgamberit a.s. Ebu Bekri r.a. u zgjodh Halif i parë i myslimanëve. Ai kaloi 20 vjet daveti, xhihadi e punë. Ebu Bekri r.a. ishte i pari që mori iniciativën për tubimin e Kur'anit dhe ishte prejatyre që kishin nxënë Kur'anin përmendësh. Që në fillim të drejtimit të Muhammedit a.s. Ebu Bekri r.a. e besoi të gjithë atë që thoshte Muhammedi a.s., prandaj edhe mori llogarinë: "Besniku". Njëherë Muhammedi a.s. kishte hipur në kodrën Uhud bashkë me Ebu Bekrin, Ommerin e Othmanin, kishte filluar të dridhej kodra, Muhammedi a.s. kishte thënë: "Qëndro o Uhud se mbi ty janë një i dërguar, një besnik e dy shehid." Ebu Bekri r.a. vdiq në moshën 63 vjeçare. Në ditët e fundit të jetës së tij caktoi Ommerin r.a. për halif të myslimanëve. U varros afër Pejgamberit a.s. dhe namazin e xhenazes ia fali Ommeri r.a.

Literatura:
DHJETË TË PËRGËZUARIT ME XHENNET

Maliq Sylejamni IVa

Nëna ime, unë jam bija jote!

Nëna ime, zemra më është dobësuar, e lotët më rrjedhin pa ndërprerë. Vetëm kur mendoj për ty, zemra fillon të më ngadalësohet, shpirti fillon të ndjej dhembje, ndërsa syri fillon të qaj.

Ah, sikur ta kisha kthyer kohën, të isha edhe një herë në kraharonin tënd, të ushqehesha edhe njëherë prej duarve tua, dhe ta shihja vetëm edhe njëherë buzëqeshjen tënde të çmuar, që atëherë nuk ja dija vlerën. E tash, tash po pendohem nënë. Por, po e kuptoj se është vonë, tepër vonë.

Më kujtohen ditët me ty...

Gjumin nuk e bëja pa ty. Ti rrije pran meje. Unë flija e qetë, e ti rrije gjithë natën zgjuar duke qar mbi kokën time.

Ah nëna ime pse ndodhi kjo?! Përse valët e jetës më larguan nga ti?! Përse nënë?!

Po ashtu më kujtohet dita kur u ndava nga ti. Zgjodha një rrugë të gabuar. U ndava nga ti pa u kujtuar për ditët që mi kishe dhuruar vetëm mua. Ti qaje për mua, ngase unë rritesha jetim. U ndava pa u shqetësuar fare, pa asnjë brengë edhe pse ty të rridhnin lotët si shiu i pastër.

Mu kujtohen fjalët e tua të ëmbla kur më thoshe: "Bija ime mos shko, mos e lë nënën të vetme, nëna gjithë jetën ty ta ka kushtuar, largohu prej asaj shoqërie".

Por unë nuk doja të kuptoja ty, dëgjoja shoqet dhe shokët e mi të „nderuar“, duke menduar se ata më donin më shumë se ti! Ika nga ti, u largova dhe kur më nuk ta dëgjova zërin tënd të ëmbël.

U pendova shumë për rrugën që mora. Një ditë mora telefonin të pyes për ty, nënë e dashur. Për fat numrin nuk e kisha harruar. Kur ja, u paraqit një kushëri i imi. Pyeta për nënën pa u prezantuar fare. Por, ai më dha lajmin se ajo kishte ndërruar jetë. Kishte ndërruar jetë duke qar për mua, e unë...

Unë s'mendoja fare për të!

Më kujtohen fjalët e tua, kur më thoshe: "Dije bija ime, se kush punon vepër të mirë e ka për vete dhe kush punon keq edhe atë për vete e ka".

Ah sikur zemra të zgjohej, veshët të dëgjonin dhe sytë të shihnin bijën tënde, se ajo për ty sot po qan. Për ty po derdh lotët e pendimit, e ti po tretesh nën dhe, nëna ime!

Nëna ime pendimi, mërzitja dhe pikëllimi që më kanë zënë sot mua për ty, është më i madh se dita kur unë u largova nga ti.

Ti kishe një bij të vetme, ti kishe një xhevahir të vetëm që se lejoje askënd të kujdesej për të, pos teje. E unë të përbuza ty, të bëra të ndihesh e vetme. Unë isha ajo që shkatërrova çdo gjë.

Asgjë në botë nuk kisha dashur, vetëm e vetëm të isha unë pranë teje e të citoja këto fjalë:

"UNË JAM BIJAYTE NËNË"

Xhevahire Shabani II v

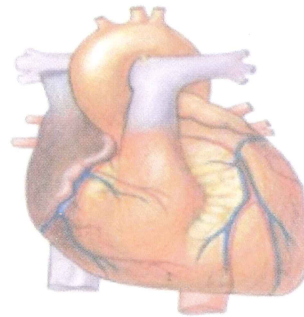
Lexo dhe gjeje të vërtetën

Ditët ecin, çdo gjë e përditshme. Shqetësime, emocione që më bëjnë më të ligë. Shikoja trupin tim. Ngre dorën lart dhe pyes vetën : vallë si ka mundësi që dora ime të jetë e lëvizshme , si është e mundur kjo ?! Ngre kokën dhe filloi të shikoj trupat tjerë që më rrethojnë. Disa lëviznin e disa të tjerë jo.! Them me vete: vallë ç'është kjo? Si ka mundësi... Shikoj qiellin dhe ç'do herë e më shumë shqetësohem dhe nuk dija si të veproja. Pyes vetën : Vallë kush është ai që sundon këtë gjithësi. Këtu fshihet diçka, por si ta zbuloja. Pyes: kush krijoi botën?! Isha shumë e shqetësuar. Mora vetën dhe u nisa drejt shtëpisë. Hyra në bibliotekën time të vogël, fillova të shpalos libra historie, gjeografie e libra të tjerë shkencor. Por, asgjë nuk gjeta. Nuk gjeta përgjigjen që të më qetësonte shpirtin. Ngrita kokën lartë dhe përball meje ishte një libër, që në atë çast mu duk se ndriçonte. Ishte aq i bukur. Ai zbukuronte gjithë dhomën. Ai shndriste si një margaritar. Posa hapa librin, fillova t'i shpalos fletët e tij të para. Kërkoja autorin. Autori i tij ishte, Ai i cili më dha shumë përgjigje. Ai ishte All-llahu xh.sh. Ishte Ai që krijoi atë për të cilën mendoja më parë. Në të gjeta atë që kërkoja. Gjeta ngrohtësi, prehje e qetësim shpirtëror. Këtë e quajnë Kur'an, Ai i cili ndryshoi jetën time. Tani atë e mbaj në zemër. Me Atë mësoj, punoj, jetoj dhe me Atë do të vdes. Të lexojmë, të mësojmë. të punojmë sipas Tij, sepse Kur'ani është e ardhmja jonë. Asnjëherë mos të lejojmë që Atë ta mbuloj pluhur.

Lindita Buzolli III v.

mbrohet nga sëmundjet e zemrës

Agjencia e lajmeve Islame shpallë studimet e fundit mjekësore për shërimin e sëmundjeve të zemrës dhe arteriosklerozës. Është zbuluar se falja ditore e namazit të sabahut në kohën e vet është mënyra më e mirë për t'u shëruar nga sëmundjet e zemrës dhe arteriosklerozës.

Sëmundjet më të shpeshta të zemrës janë: çrregullimet e rrahjeve, që ndodhin nga lëndët mpikse të zemrës dhe arteriosklerozës, shkak i së cilës është pushimi i gjatë i trurit.

Një grup mjekësh nga Jordania kanë vërtetuar se çrregullimet e rrahjes së zemrës është sëmundja më e rrezikshme, e cila i kanoset zemrës. Gjithashtu, edhe arterioskleroza dhe tromboza (dobësia dhe bllokimi i qarkullimit të gjakut), që shkak kryesor i këtyre sëmundjeve është gjumi i gjatë, qoftë ai i ditës, apo ai i natës.

Studimet mjekësore kanë konstatuar se njeriu kur bënë gjumë të gjatë, pakësohen tepër të rrahurat e zemrës, nuk i kalon 50 të rrahura në një minutë. E kur pakësohen të rrahurat e zemrës, gjaku kalon nëpër kanalet e veta shumë ngadalë, dhe kjo dukuri sjellë rënien e kripërave dhe yndyrës.

Shkak i kësaj, njeriu kanoset me arteriosklerozën, apo trombozën (dobësimin e arterieve, apo bllokim të tyre). Kjo shkakton në zemër çrregullimin dhe dobësimin e rrahjeve. Gjithashtu, shkakton dobësimin e arterieve, të cilat do të transferojnë gjakun nga zemra në tru, e që nga kjo shkaktohet apopleksia (pushimi i trurit), e cila e vë jetën në rrezik.

Ky studim mjekësor bën të ditur se është e domosdoshme që të ndërpritet gjumi i gjatë, gjegjësisht të mos kalojë më tepër se 4 orë.

Pas kësaj periudhe të gjumit, për ta vënë zemrën në sistemin e duhur, duhen që të bëhen lëvizjet trupore së paku 15 min.

E këto lëvizje të jenë ditore dhe të bëhen në orët e para të mëngjesit.

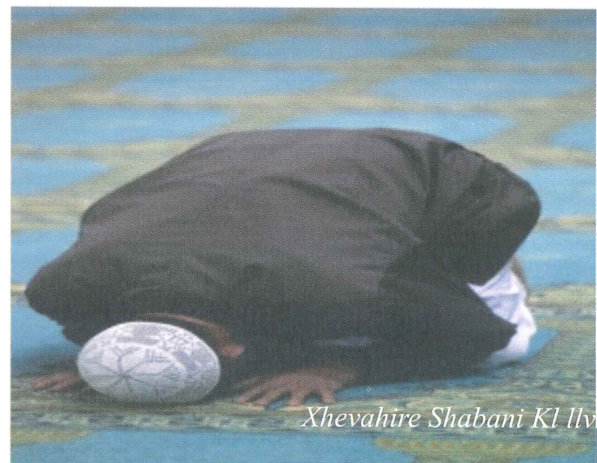
Me fjalë të tjera, falja e namazit të sabahut në kohën e vet, dhe duke shkuar në xhami, është ushtrim i duhur për të shëruar sëmundjet e zemrës.

Në këtë studim, gjithashtu përmendet një mysliman, i cili e ndërpret gjumin e tij dhe falë namazin e sabahut duke shkuar në xhami bënë riparimin dhe sistemimin e rrahjeve të zemrës dhe ruan arteriet e sajë. Sidomos tek ata që bëjnë më tepër se 8 orë gjumë ditor.

Marrë nga

www.almesryoon.co

Përktheu : www.ankebut.co

Xhevahire Shabani Kl Ilv

Mjalti,

dhurata më e ëmbël e natyrës

Mjalti, pa dyshim se është ushqimi më i mrekullueshëm, më i ëmbël dhe më "i bukur", duke qenë se krijohet nga lulet. Dhurata magjike e natyrës dhe ndoshta i vetmi që përmban gjithçka që i duhet njeriut për të jetuar, përfshirë edhe ujin. Asnjë lloj produkti tjetër nuk përmbledh në vetvete erën origjinale të mollës, portokallit, blirit, apo jonxhës, përveç mjaltit. Sipas mitologjisë së vjetër greke thuhej që bleta "i ka shpëtuar" jetën Zeusit, pas një sëmundje që ai pati. Ndërsa, ai në shkëmbim të nderit që ajo ia bëri, filloi të merrej me kultivimin e tyre. Po ashtu sipas legjendave të kësaj mitologjie, Kupidi i zhyste shigjetat në mjaltë që të ëmbëlsonte zemrat me dashuri.

Edhe pse ushqimet me përmbajtje shumë të lartë sheqeri nuk janë aq të dobishme për shëndetin e njeriut (mjalti është rreth 25% më i ëmbël se sheqeri), mjalti bën përshtatje dhe për shkak të vitaminës B dhe elementeve që përmban. Nektari i mjaltit është një ushqim i jashtëzakonshëm në çdo pikë në të cilin ruhen mineralet, enzimat dhe lëndët e tjera ushqyese si: hekuri, bakri, magnezi, kaliumi, fosfori, proteinat dhe vitaminat. Pastron gjakun dhe rregullon qarkullimin e tij. Ndhmon në shërimin e sëmundjeve kockore, shmang forcimin e damarëve të gjakut, shërben si qetësues në sëmundjet nervore dhe ka shumë aftësi të tjera kuruese.

Vetitë natyrore e bëjnë atë plotësues dhe tretës të shkëlqyer që hapë poret e enëve të gjakut, lehtëson rrjedhjen e gjakut menstrual, liron sekrecionet, ndihmon metabolizmin, mbylljen e plagëve dhe lufton infeksionet. Mjekësia moderne mjaltin e cilëson si një prej antibiotikëve të natyrës, i cili ka veti të ndalojë zhvillimin e baktereve dhe të shumë llojeve të mykut.

Është vërejtur se mjalti ngordh disa baktere që janë rezistence ndaj antibiotikëve tradicionalë.

Thuhej se filozofi grek Demokriti përdorte një dietë të pasur me mjaltin dhe jetoi plot 109 vjet.

Mjalti ishte ilaçi më i përdorur në Egjiptin e lashtë. Pasi që në 900 recetat që janë zbuluar rreth asaj kohe, 500 prej tyre kanë qenë të bazuara te mjalti. Në Romën e lashtë ai përdorej për të ndihmuar pacientët të bënin gjumë të rehatshëm.

Sot ka shumë mjek popullorë që e rekomandojnë për gërvishje të vogla dhe plagë të lëkurës, pasi mjalti i ka veti dezinfektuese për plagën. Por, përveç shërimit të jashtëm, mjalti ka edhe veti kuruese të brendshme, për shembull në qetësimin e ulceres në stomak. Një rol të rëndësishëm mjalti luan edhe kundër diarresë, sidomos te fëmijët e vegjël, pasi është një metodë mjaft e mirë kuruese brenda një ushqimi. Mjalti në këtë rast lufton bakteret dyfish më shpejt se një tretje sheqeri. Mjalti, njëkohësisht ndihmon edhe në rastin e kapslëkut. Mjalti është edhe një antiseptik i mirë. Në një mjaltë "të pjekur" mirë, bakteret nuk mund të rrinë më tepër se 2 orë. Është ushqim që nuk priset apo nuk skadon ndonjëherë. Nëse ruhet në enë të mbyllura, rron pafundësisht. Sipas studimeve në një varrezë të vjetër të Mbretit Tut të Egjiptit, është gjetur mjaltë 3300- vjeçare, dhe me kalimin e shumë viteve ishte forcuar, kishte ndryshuar ngjyrën, por nuk i kishte humbur natyrshmërinë.

Të flasim për mjaltin, nuk mund të mos flasim për bletët, pasi në fund të fundit, janë ato që na dhurojnë këtë ilaç dhe ushqim të mrekullueshëm. Bletët e prodhojnë mjaltin në mënyrë instiktive. Për ta prodhuar atë, zakonisht duhet të fluturojnë në largësi të mëdha për ta gjetur ushqimin. Bleta duhet të përshkoj 360-460 mijë kilometra për ta bërë 1 kilogram mjaltë, një rrugë kjo që është 11 herë më e gjatë se gjatësia e ekuatorit të rruzullit tokësor. Bleta që gjen lule kthehet në koshere për t'i informuar bletët tjera, me të cilat komunikon me anë të një gjuhe të veçantë, të ashtuquajtur "vallëzuese". Shkencëtarët mendojnë se është një gjuhë e ndërlikuar dhe e zhvilluar. Shkencëtari Karl fon Frish, i Universitetit të Mynihut në Gjermani, në vitin 1940 e zbuloi i pari domethënien e vallëzimit të bletëve.

Bleta sapo e zbulon burimin e ushqimit, kthehet në fole dhe nëpërmjet tingujve dhe gjuhës së saj "vallëzuese" ua tregon shoqeve të saj vendndodhjen e ushqimit të sapo zbuluar. Tingujt që lëshojnë me krahët e tyre janë gjithashtu një pjesë thelbësore e gjuhës "vallëzuese" të bletëve.

Është llogaritur se për gjysmë kilogram mjaltë, bletës i duhet të bëjë 37.000 shëtitje nëpër lule. Bletëve punëtore, për të mbushur hojet u nevojitet të fluturojnë rreth 31 milion kilometra në vit. Edhe pse e mbledhin pikë për pikë, ato punojnë vazhdimisht pa pushuar, dhe ngordhin duke çuar pikën e fundit të nektarit në hoje. Për rrjedhojë të veçorive të tilla na japin një ushqim të tillë si mjalti. Një bletë gjatë jetës së saj prodhon vetëm 1/12 e një luge mjaltë.

Duke mos harruar asnjëherë vetitë magjike të tij dhe punën e mrekullueshme të bletëve, nuk na ngelet gjë tjetër veçse t'i falënderojmë që mbledhin nektarin e luleve për të na dhënë mjaltin.

Teuta Borovci IV v

Kuriozitete që e keni ditur se...

1. Allahu xh.sh së pari e ka krijuar lapsin.
2. Njeriu i parë që ka shkruar me laps është Idrisi a.s.
3. Shpata e Muhamedit a.s quhej Dhul-Fikh.
4. Në ajetin e 29 të sures El-Fteh përfshihet i tërë alfabeti u gjuhës Arabe.
5. Namazi në harem-in e Qabesë është 100.000 herë më i vlefshëm se namazi në xhami të tjera.
6. Xhamia e parë në Islam është xhamia e Mesxhidul-Kubasë.
7. Haxherul-Esved – guri i vendosur në murin e Qabesë më herët ka qenë i bardhë.
8. NATO e sulmoi Serbinë për ta mbrojtur Kosovën me 24.03.1999, me sulm ajror, i cili zgjati 11 javë.
9. Në Sh.B.A me 1930 me ligj e ndaluan alkoolin, u shpenzuan 65 milion \$, në vitin 1933 për realizimin e këtij ligji u sanksionuan 200 njerëz, u privuan nga liria e afër gjysmë milion njerëz dhe në fund të vitit 1933 u detyruan ta largojnë këtë ligj.
10. Në Sh.B.A çdo 3 sekonda kryhet nga një vjedhje, ndërsa në Arabinë Saudite gjatë 17 viteve kanë ndodhur vetëm 3 vjedhje.
11. Në botë çdo 15 sekonda infektohet një person nga HIV-SIDA.
12. Në Rusi 9000 gra në vit vuajnë nga maltretimet e bashkëshortëve.
13. Në Amerikën Latine çdo 60 minuta ndodh një kidnapim, 70 % e viktimave nuk mbijetojnë kidnapimin.
14. Sasia e energjisë që lirohet nga dielli është e atillë që masa e diellit zvogëlohet me ritmin 4.3 bilion kg/sec, por kjo nuk vërehet sepse dielli është shumë i madh.
15. Në Sh.B.A në shek.II kanë arritur në Sh.B.A qindra mijëra mysliman prej Evropës perëndimore. Xhamia e parë ishte hapur nga Shqiptarët me Maime (e cila gjendet në lindje të Sh.B.A-ve) në vitin 1915 , ndërsa në Bruklin e hapën Polakët në vitin 1928.

*Bekim Beka IV b
Fatmire Krasniqi IV v*

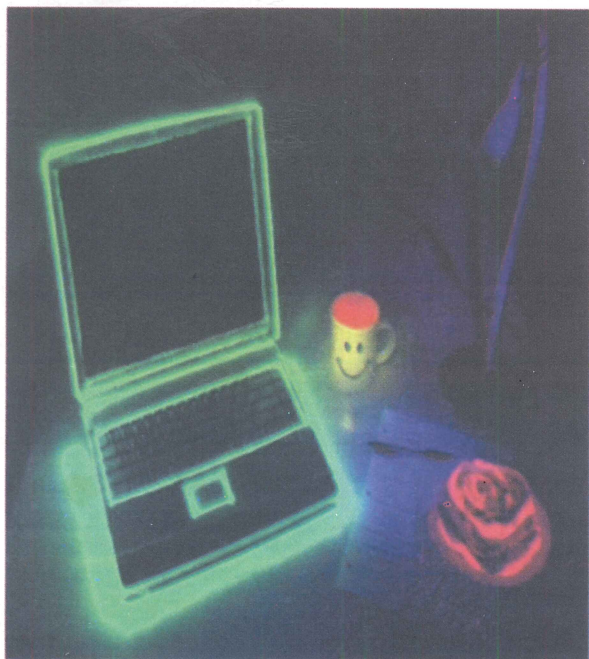
Programi

HUMOR

Grua 01

Vitin e shkuar një shok imi vendosi të kalojë nga programi E Dashur 4.0 në Grua 1.0 dhe konstatoi se ky program e zuri aq shumë memorien sa që nuk linte vend për aplikacione të tjera. Ai po vë re tani se Grua 1.0 ka nisur automatikisht një proces formimi fëmijësh, çka po konsumon burime të tjera të çmuara. Kjo dukuri as që përmendej në broshurën që dokumentonte përdorimin e produktit, edhe pse përdoruesit ishin informuar se kjo mund të ndodhte gjatë aplikimit.

Jo vetëm kaq, Programi Grua 1.0 ka veti që vet instalohet në mënyrë që të futet automatikisht në punë në çdo veprimtari tjetër që mund të kryhet, me qëllim që t'i monitorojë veprimtaritë e sistemit. Disa programe si Poker 10.3, Festa 2.5 dhe Kafene Mbrëmjeve 7.0 nuk funksionojnë më, duke shkaktuar probleme të sistemit (edhe pse më parë punonin krejt normalisht).

Grua 1.0 nuk të ofron fare opsione gjatë instalimit, kështu, opsionet e padëshiruara, Vjehrra 55.8 dhe Kunati me të shoqen janë të pa shmangshme. Përveç këtyre, performanca e sistemit bie dita ditës.

Ja disa opsione që shoku im do të donte t'i shihte në versionin e përmirësuar Grua 2.0:

- Një buton me komandën " Mos ma thuaj prapë".

- Një buton minimizimi.

- Mundësinë për të fshirë dosjen "Dhembje koke".

- Një mundësi çinstalimi të programit pa shkaktuar humbjen e materialeve dhe burimeve të tjera të sistemit

Pas porosive të tij, vendosa t'i shmang kokëçarjet me programin Grua 1.0 dhe të vazhdoj me programin E Dashur 3.0. Edhe ky ka disa probleme. Për shembull, nuk mund të instalosh programin E Dashur 4.0 pa çinstaluar më parë programin E Dashur 3.0. Nëse provon të instalosh dy programet njëkohësisht, krijohet konflikt në përdorimin e portës Enter. Por edhe po të provosh të çinstalosh programin E Dashur 3.0, në sistem mbeten gjurma të pa dëshirueshme (që programit E Dashur 4.0 ose Grua 1.0 nuk do t'i pëlqejnë), si p.sh : mesazhe të bezdisshme që të thonë se sa i mirë është programi Grua 1.0!

Alarm Virusi :

Përdoruesit duhet ta kenë të qartë se Grua 1.0 ka disa sjellje jo të dokumentuara. Nëse provon të instalosh Dashnore 1.1 pa çinstaluar më parë Grua 1.0, atëherë Grua 1.0 do të fshijë çdo llojë File nga MS Paraja pra se të fshijë vetveten. Pasi të bëhet kjo më pas nuk instalohet as programi Dashnore 1.1 dhe do të të dalë gjithnjë mesazhi "burime të pamjaftueshme".

M.M. "ALAUDDIN"

M A T U R A N T E T

PRISHTINË 2004-2008

ولا تخفوا ولا تحزنوا وأنتم الأ خيرون

"E mos u dobësoni (fizikisht) dhe mos u dëshpëroni (shpirtërisht) derisa ju jeni më të lartit, po që se jeni besimtarë të sinqert." (Ali Imran 139)

Hajrte Jashanica

Muharrem Temava

Xhevdet Rusinovci

Fadil Hasani

Ekrem Simnica
Drejtor

Naim Temava
Kryetar

Sylejman Osmani
Sekretar

Emin Behrami

Jakup Çunaku

Shaire Memishi

Gjylene Derguti

Albulena Brahimi

Amire Dervisholli

Ardiana Hajraj

Arta Beqiri

Bahri Simnica
Kujdesist

Besarta Panina

Besmirë Çerkini

Bleria Ibrahim

Burbuqe Dervisholli

Elife Çitaku

Emine Rexhepi

Enisa Lura

Enise Idrizi

Faibardhë Borovci

Fatmirë Krasniqi

Feirne Tahiri

Fitorë Imeri

Ganimele Abdyli

Ganimele Haliti

Ganimele Smakipi

Hana Krasniqi

Hidajele Arifi

Hikmele Havolli

Lirionë Çerkini

Melvude Toponica

Mimoza Hesani

Mirushë Sadriu

Nadire Shabani

Nerfiane Ferati

Shkurta Segashi

Shyhriete Nimani

Teuta Borovci

Teuta Mahmutaj

Teuta Rrahimi

Teuta Temaj

Zubajde Dushi

GJENERATA VII

URON PAVARËSINË

TAKIMI 2018

